

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud Ostrava, pobočka v Olomouci, v hlavním líčení konaném dne 21.1.2015 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Hendrycha a přísedících Mgr. Jarmily Hlaváčové a Ing. Františka Chovance rozhodl t a k t o :

Obžalovaní

1. Luděk V e j m o l a ,

nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, bytem xxx,

2. Jarmila C h . ,

rozená S., nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, bytem xxx,

jsou vinni, že

1. obžalovaný Luděk V e j m o l a

v době minimálně od měsíce března do počátku měsíce listopadu 2012 v Olomouci, jako fyzická osoba podnikající pod obchodním jménem Luděk Vejmula, IČ: 63314011 provozující prodejnu smíšeného zboží na ulici Dr. Nedvěda č. 4, v rozporu s požadavky na bezpečnost potravin a jejich sledovatelnost stanovenými článkem 14 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 ze dne 28.1.2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva a také v rozporu s příslušnými zákonnými ustanoveními, zejména v rozporu s §§ 12 a 13 zákona č. 61/1997 Sb. o lihu v tehdy platném znění, v rozporu s §§ 3,4 a 6 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném označení lihu v tehdy platném znění, v rozporu s §§ 3 písm. b), 9 a 10 zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele v tehdy platném znění a v rozporu s § 10 odst.1. písm. c) zákona č. 110/1997 o potravinách a tabákových výrobcích v tehdy platném znění, podle kterých bylo mimo jiného zakázáno do oběhu uvádět líh vadný či neznámého původu a byla stanovena povinnost označit líh ve spotřebitelském balení vyrobený na daňovém území České republiky nebo na toto území dovezený kontrolní páskou a byla také stanovena povinnost prodejce prodávat výrobky v předepsané nebo schválené jakosti, řádně informovat spotřebitele o vlastnostech prodávaných výrobků, zajistit, aby jím prodávané výrobky byly přímo, viditelně a srozumitelně označeny označením výrobce nebo dovozce, popřípadě dodavatele a též údaji o složení materiálu, si od nezjištěné osoby k dalšímu prodeji opakovaně opatřil přesně nezjištěné množství lihoviny o obsahu 0,5 l a 1 l deklarované jako rum a vodka v řádně neoznačených spotřebitelských baleních, kterým chyběla kontrolní páska určená ke značení lihu a etiketa výrobce, některé tyto lihoviny rozdal příbuzným a známým, resp. je sám zkonsumoval, aniž by u kohokoli zaregistroval nějaké zdravotní potíže a část z nich prodal ve své provozovně sám, nebo prostřednictvím své prodavačky Jarmily Ch., přičemž

a)

v přesně nezjištěné době, zřejmě dne 2.11.2012, Petru Š., nar. xxx jako nezávadnou a určenou ke konzumaci, prodal lihovinu deklarovanou jako vodka o obsahu 1 l bez etikety a kontrolní pásky, kdy následná konzumace tohoto alkoholu u poškozeného vedla k závažné intoxikaci methylnalkoholem, neboť tato lihovina obsahovala množství methanolu mnohonásobně převyšující maximální povolený obsah, Petr Š. musel být dne 5.11.2012 převezen do Fakultní nemocnici v Olomouci a téhož dne zemřel na těžký otok mozku při akutní otravě methylnalkoholem,

b)

v přesně nezjištěné době, zřejmě dne 6.11.2012, Miroslavu H., nar. xxx jako nezávadnou a určenou ke konzumaci, prodal lihovinu deklarovanou jako rum o obsahu 0,5 l bez etikety a kontrolní pásky, kdy následná konzumace tohoto alkoholu u poškozeného vedla k závažné intoxikaci methylalkoholem, neboť tato lihovina obsahovala množství methanolu mnohonásobně převyšující maximální povolený obsah, Miroslav H. musel být dne 10.11.2012 hospitalizován a léčen ve Fakultní nemocnici v Olomouci, kde se nacházel až do 19.11.2012,

c)

v přesně nezjištěné době, zřejmě dne 11.11.2012, Ladislavu Z., nar. xxx, jako nezávadnou a určenou ke konzumaci prodal lihovinu deklarovanou jako rum o obsahu 1 l bez etikety a kontrolní pásky, kdy následná konzumace tohoto alkoholu Ladislavem Z. a jeho manželkou Věrou Z. u obou vedla k závažné intoxikaci methylalkoholem, neboť tato lihovina obsahovala množství methanolu mnohonásobně převyšující maximální povolený obsah, Ladislav Z. musel být v době od 14.11.2012 do 27.11.2012 hospitalizován a léčen ve Fakultní nemocnici v Olomouci, Věra Z., která dne 13.11.2012 rovněž byla hospitalizována ve Fakultní nemocnici v Olomouci, téhož dne, přes veškerou poskytnutou odbornou lékařskou péči, zemřela na těžký otok mozku při akutní otravě methylalkoholem,

takto přitom jednal, ačkoli věděl, že za velmi nízkou nákupní cenu pořizuje alkohol bez etikety výrobce a kontrolní pásky, tento alkohol za velmi nízkou cenu také dál prodával, a to dokonce i v době, kdy již registroval, že na území České republiky je distribuován závadový alkohol, po jehož požití od počátku měsíce září 2012 docházelo k vlně otrav methylalkoholem a ačkoli sám s neoznačeným alkoholem, který odebíral a dále prodával, neměl negativní zkušenosti, vzhledem k uvedenému mohl a měl předpokládat, že alkohol prodáváný v jeho provozovně může být závadný a jeho konzumace může vést k závažným, až život ohrožujícím komplikacím, současně také věděl, že porušuje zájem státu na kontrole pohybu zboží podléhajícího spotřebním daním a na příjmu z těchto daní, kterým podléhají vybrané výrobky označené k tomu určenými kontrolními páskami

t e d y jednak v rozporu s jiným právním předpisem měl na prodej a sobě a jinému opatřit z nedbalosti potraviny, jejichž požití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví a způsobil takovým činem smrt nejméně dvou osob proto, že hrubě porušil hygienické a jiné zákony týkající se takových potravin

 jednak v rozporu s jiným právním předpisem skladoval a uváděl do oběhu zboží bez kontrolních pásek k jeho označení pro daňové účely

2. obžalovaná Jarmila C h .

v době minimálně od měsíce března do počátku měsíce listopadu 2012 v Olomouci, jako prodavačka zaměstnaná Ludkem Vejmolou působící na prodejně smíšeného zboží na ulici Dr. Nedvěda č. 4, v rozporu s požadavky na bezpečnost potravin a jejich sledovatelnost stanovenými článkem 14 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 ze dne 28.1.2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva a také v rozporu s příslušnými zákonnými ustanoveními, zejména v rozporu s §§ 12 a 13 zákona č. 61/1997 Sb. o lihu v tehdy platném znění, v rozporu s §§ 3,4 a 6 zákona č. 676/2004 Sb. o povinném označení lihu v tehdy platném znění, v rozporu s §§ 3 písm. b), 9 a 10 zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele v tehdy platném znění a v rozporu s § 10 odst.1. písm. c) zákona č 110/1997 o potravinách a tabákových výrobcích v tehdy platném znění, podle kterých bylo mimo jiného zakázáno do oběhu uvádět líh vadný či neznámého původu a byla stanovena povinnost označit líh ve spotřebitelském balení vyrobený na daňovém území České republiky nebo na toto území dovezený kontrolní páskou a byla také stanovena povinnost prodejce prodávat výrobky v předepsané nebo schválené jakosti, řádně informovat spotřebitele o vlastnostech prodávaných výrobků, zajistit, aby jím prodávané výrobky byly přímo, viditelně a srozumitelně označeny označením výrobce nebo dovozce, popřípadě dodavatele a též údaji o složení materiálu, opakovaně prodala zákazníkům nezjištěné množství lihoviny o obsahu 0,5 l a 1 l deklarované jako rum a vodka v řádně neoznačených spotřebitelských baleních, kterým chyběla kontrolní páska určená ke značení lihu a etiketa, jež její zaměstnavatel opatřil od nezjištěné osoby, aniž by u kohokoli zaregistrovala nějaké zdravotní potíže, přičemž

a)

v přesně nezjištěné době, zřejmě dne 2.11.2012, Petru Š., nar. xxx, jako nezávadnou a určenou ke konzumaci prodala lihovinu deklarovanou jako vodka o obsahu 1 l bez etikety a kontrolní pásky, kdy následná konzumace tohoto alkoholu u poškozeného vedla k závažné intoxikaci methylalkoholem, neboť tato lihovina obsahovala množství methanolu mnohonásobně převyšující maximální povolený obsah v lihovinách, Petr Š. musel být dne 5.11.2012 převezen do Fakultní nemocnici v Olomouci a téhož dne zemřel na těžký otok mozku při akutní otravě methylalkoholem,

b)

v přesně nezjištěné době, zřejmě dne 6.11.2012, Miroslavu H., nar. xxx, jako nezávadnou a určenou ke konzumaci prodala lihovinu deklarovanou jako rum o obsahu 0,5 l bez etikety a kontrolní pásky, kdy následná konzumace tohoto alkoholu u poškozeného vedla k závažné intoxikaci methylalkoholem, neboť tato lihovina obsahovala množství methanolu mnohonásobně převyšující maximální povolený obsah v lihovinách, Miroslav H. musel být dne 10.11.2012 hospitalizován ve Fakultní nemocnici v Olomouci, kde se nacházel až do 19.11.2012,

takto přitom jednala, ačkoli věděla, že její zaměstnavatel za velmi nízkou nákupní cenu pořizuje alkohol bez etikety výrobce a kontrolní pásky, tento alkohol za velmi nízkou cenu také dál prodávala, a to dokonce i v době, kdy již registrovala, že na území České republiky je distribuován závadový alkohol, po jehož požití od počátku měsíce září 2012 docházelo k vlně otrav methylalkoholem a ačkoli sama s neoznačeným alkoholem, který prodávala, neměla negativní zkušenosti, vzhledem k uvedenému mohla a měla předpokládat, že alkohol, který prodává, může být závadný a jeho konzumace může vést k závažným, až život ohrožujícím komplikacím, současně také věděla, že porušuje zájem státu na kontrole pohybu zboží podléhajícího spotřebním daním a na příjmu z těchto daní, kterým podléhají vybrané výrobky označené k tomuto určenými kontrolními páskami

t e d y jednak v rozporu s jiným právním předpisem měla na prodej z nedbalosti potraviny, jejichž požití k obvyklému účelu je nebezpečné lidskému zdraví, způsobila takovým

činem smrt a spáchala takový čin proto, že hrubě porušila hygienické a jiné zákony týkající se takových potravin

jednak v rozporu s jiným právním předpisem uváděla do oběhu zboží bez kontrolních pásek k jeho označení pro daňové účely

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Luděk V e j m o l a

jednak zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti podle § 157 odst. 1, 5 tr. zákoníku

jednak přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku

obžalovaná Jarmila C h .

jednak zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti podle § 157 odst. 1, 3 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku

jednak přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný Luděk V e j m o l a

podle § 157 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá**.

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) roků**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu prodeje zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej v trvání **7(sedmi) roků**.

obžalovaná Jarmila C h .

podle § 157 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá**.

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované stanoví zkušební doba v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní Luděk Vejmla a Jarmila Ch. povinni společně a nerozdílně zaplatit:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518, náhradu škody ve výši **3.142,- Kč**

- Alžbětě Š., rozené N., nar. xxx, bytem xxx, náhradu škody ve výši **240.000,- Kč**

- Aleně T., rozené Š., nar. xxx, bytem xxx, náhradu škody ve výši **175.000,- Kč**

- Petře Š., nar. xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, náhradu škody ve výši **240.000,- Kč**

- Veronice Š., nar. xxx, bytem xxx, náhradu škody ve výši **240.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený Miroslav H., nar. xxx, bytem xxx, s uplatněným nárokem na náhradu způsobené škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Luděk Vejmla povinen poškozeným zaplatit náhradu škody takto:

- Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, pobočka Olomouc, U Botanické zahrady 11, IČ: 47114975 ve výši **74.196,- Kč**

- Ladislavu Z., nar. xxx, bytem xxx, ve výši **240.000,- Kč**

- Janě D., rozené Š., nar. xxx, bytem xxx, ve výši **240.000,- Kč**

- Lubomíru Š., nar. xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, ve výši **300.000,- Kč**

- Věře P., rozené Š., nar. xxx, bytem xxx, ve výši **300.000,- Kč**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození Alena T. a Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, pobočka Olomouc, U Botanické Zahrady 11, IČ: 47114975, se zbytkem uplatněného nároku na náhradu způsobené škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl prokázán skutkový děj popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný **Luděk Vejmla** byl policejním orgánem poprvé vyslýchán dne 14.11.2012. Tehdy využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat.

Ve výslechu obviněného bylo pokračováno dne 6.3.2013. Vypověděl, že asi od roku 2000 provozoval prodejnu se smíšeným zbožím v Olomouci v areálu Zenit na Nedvěďově ulici. Od roku 2009 v sortimentu převažovalo především drogistické zboží, čistící prostředky apod. Měl zde k dispozici i tabákové výrobky a denní tisk. Prodával zde krmivo pro zvířata a také nápoje, jak alkoholické, tak nealkoholické. Pokud jde o lihoviny, ty z převážné většiny nakupoval v Makru. Šlo o řádně značený a evidovaný alkohol.

Někdy počátkem září 2011 byl Luděk Vejmla podle vlastního vyjádření kontaktován svou prodavačkou Jarmilou Ch., že jejich prodejnu navštívil nějaký obchodní zástupce s alkoholem. Dohodli si kontakt, on mu ukázal nějaké výrobky, šlo o alkoholické nápoje, konkrétně se jednalo o lihoviny s etiketami, na kterých byla jako výrobce uvedena Likérka U Kapličky. Šlo o rum a vodku, ale i další druhy lihovin. Tyto lahve byly opatřeny nejenom etiketami, ale také kolkovými ochrannými známkami. Ten muž mu nabízel možnost výrobky odebírat tzv. bez dokladu, takže se to pro něj stávalo ekonomicky výhodnějším. Litr mohl nakupovat za částku 125 až 130,- Kč, půllitrové za částku kolem 65,- Kč. Ten obchodní zástupce mu říkal, že by v případě, že by na prodejnu přišla kontrola, nebyl problém zajistit odpovídající faktury. Dohodli se na spolupráci, z počátku od něj odebíral pouze jednu namíchanou bednu, která obsahovala tři litrové vodky a tři litrové rummy. Tyto lihoviny prodával za prodejní cenu 150 až 159,- Kč. Lihoviny měl běžně vystavené na regálech v prodejně. Tento alkohol ale moc nešel, proto v listopadu 2011 prodavačka od něj dobrala poslední láhve. Někdy před vánocemi ten obchodní zástupce za ním přijel znovu, tentokrát mu už nabídl možnost odebírat alkohol bez ochranných kolkovaných známek. Ten alkohol mu nabídl pro jeho vlastní spotřebu, říkal, že by cena mohla být ještě asi o 30,- Kč nižší, než měli smlouvanou u řádně okolkovaných výrobků. Odebral od něho karton rumu, lahve byly opět opatřeny etiketami výrobce Likérka U Kapličky Olomouc-Slavonín. Rum konzumoval společně se svými příbuznými, nabídl ho i své prodavačce.

Z výpovědi obviněného je zřejmé, že vedle prodejny se smíšeným zbožím v areálu Zenit se věnoval i dalším podnikatelským aktivitám, provozoval např. kavárnu. Působila zde jeho manželka, ta ale někdy v listopadu 2011 již byla ve vysokém stupni těhotenství, proto na brigádu přijali Žanetu Š. Nastoupila i další brigádnice Michaela L. Za Žanetou Š. do baru chodíval MUDr. Miroslav H., jak se později dozvěděl, šlo o přítele slečny Š. S H. se tehdy, pokud navštívil jejich kavárnu, bavil na různá témata, počínaje vlastními zdravotními potížemi, řešil s ním i dodávku alkoholu. K tomu došlo tak, že měl v únoru 2012 narozeniny, při té příležitosti H. v kavárně požádal, zda by mu mohl opatřit nějaký levnější alkohol, předpokládal, že jako majitel likérky by mu mohl dát ještě lepší cenu, než člověk, který mu prodej zprostředkoval. H. mu řekl, že to není problém a alkohol mu skutečně dodal. Objednal si asi tři bedny, něco chtěl s kolkem, něco bez něj. Alkohol s kolkem dal na prodejnu, alkohol bez kolku použil na oslavu narozenin. Na oslavě se ale vypilo méně, než si představoval, proto zbylý alkohol nabídl svým známým, své prodavačce a také asi čtyřem stálým zákazníkům, kteří chodili do jeho prodejny. Cena výrobku přímo od H. byla podstatně příznivější, litr neokolkovaného alkoholu stál 80,- Kč, litr kolkovaného 100,- Kč. Alkohol od H. konzumoval, aniž by zaregistroval jakékoliv zdravotní potíže. To se týká i dalších osob, které se na konzumaci alkoholu podílely. Tento alkohol mu H. dovezl osobně do jejich kavárny. V dalším období, tzn. v březnu až květnu 2012, se s H. potkávali zhruba jednou měsíčně, u těchto příležitostí si u něj objednával vždycky kolkovaný alkohol na prodejnu, objednával si i alkohol neokolkovaný. O tento druh alkoholu zaznamenal zájem i dalších lidí, protože jeho cena byla velmi

příznivá. Alkohol prodával zhruba za 100 až 120,- Kč, každý měsíc od H. odebíral zhruba tři kartony alkoholu, bylo to v průměru dva kartony kolkovaného, jeden neolkovaného. Zpravidla šlo o vodku a rum. Alkohol mu běžně vozil H. osobně, a to buď na parkoviště u kavárny, nebo přímo do jejich kavárny. Kontakt jim zprostředkovávala Žaneta Š. On osobně na H. telefonní číslo neměl, telefonicky spolu nekomunikovali. Ani v tomto dalším období u spotřebitelů tohoto alkoholu nezaznamenal zdravotní potíže. Na jednu ze schůzek H. přijel s nějakým mužem, představil mu ho jako svého bratrance Lukáše. Lukáš měl u H. pracovat, neví ale přesně, na jaké pozici.

Z výpovědi obviněného je zřejmé, že ke dni 1.7.2012 ukončil provoz své kavárny, od této doby alkohol od H. nepřebíral na tomto místě, ale H. jezdil k němu domů. Ví, že v létě nějaký alkohol odebíral jeho otec, ten chtěl ale alkohol kolkovaný. H. i Lukáš mu dodali nějaký alkohol kolkovaný i neolkovaný. V červenci odebral tři bedny. Objednávku učinil tím způsobem, že zašel do pizzerie v Olomouci na Teichmannové ulici, věděl, že zde H. zpravidla pobývá. Tentokrát tam nebyl, v objektu ale našel Lukáše. Tomu řekl, že s Mirkem potřebuje mluvit, H. potom přijel za ním domů. Tam si u něj udělal objednávku, šlo o tři kartony, opět byl větší poměr kolkovaného alkoholu než neolkovaného. Tento alkohol pak přivezl Lukáš H. Tento alkohol mu vydržel zhruba do srpna, či září. Mezitím jej H. navštívil a ptal se ho, proč od něj přestal brát, zda je nějaký problém. On mu vysvětlil, že před prodejnou smíšeného zboží provádí terénní úpravy, proto markantně klesly tržby. Neměl velkou provozní hotovost na to, aby mohl ve velkém nakupovat zboží. U H. si tehdy objednal dvě krabice alkoholu, ty mu dovezl Lukáš H. Obviněný vedl, že od 2.9.2012 se účastnil pěšího pochodu do Tater. Dne 10.9. ho telefonicky kontaktovala prodáváčka Ch., že u nich v provozovně proběhla kontrola, byly přítom zajištěny nějaké neolkované lahve s alkoholem. Den po tomto telefonátu se vracel do Olomouce. Na místě se potom od Ch. dozvěděl, že když v Olomouci nebyl, zřejmě tam přijel obchodní zástupce, který mu alkohol vozil předtím, než ho začal odebírat přímo od H., a dovezl několik beden alkoholu. Šlo o dvě krabice rumu, nešlo o rum a vodku. Ch. uvedla, že to neplatila, ten muž to ale nechtěl tahat zpátky do auta, proto to nechal na obchodě. Myslí si, že tam bylo povědomí o propojení s H., a že mu tam ten obchodní zástupce bedny s alkoholem nechal proto, že to H. zaplatí v pozdější době.

Potom už podle Ludka Vejmolý začaly problémy spojené s metanolovou aférou. Alkohol už proto neobjednával, pak byl navíc prodej víceprocentního alkoholu zakázán. V jeho případě mu celní správa stejně alkohol zabavila, takže v podstatě neměl co prodávat. Tento stav trval až do konce prohibice. Potom za ním opět přijel domů H. s tím, jestli bude něco chtít. Ptal se na to, zda má finančně vyrovnané to zboží, které mu zabavila celní správa. Řekl mu na to, že takové zboží neobjednal, nebyl u jeho převzetí a nemá ani peníze na to, aby platil. Považoval to ze své strany za vyřízené. Z toho, jak s ním H. debatu ohledně zabaveného zboží vedl, se utvrdil v přesvědčení, že šlo o jeho zboží. U H. si následně objednal nějaké další množství alkoholu, požadoval ale výslovně, aby vše bylo opatřeno etiketou, kolkem a fakturou, protože nechtěl mít žádné problémy s celníky či policií. Na druhý večer mu Lukáš H. dovezl alkohol, nebylo to ale tak, jak požadoval, šlo pouze o dvě kolkované bedny vodky o objemu 0,5 l a o tři bedny neolkovaného alkoholu, tam byl namíchán rum s vodkou v litrových a půllitrových lahvích. Tento alkohol pak byl následně zabaven ze strany celní správy dne 8.11.2012 při prohlídce, která v jeho provozovně byla provedena.

Ve výslechu Ludka Vejmolý pak bylo pokračováno dne 19.3.2013. Obviněný dodal, že když byl v září na pochodu z Olomouce do Tater, byl ve velmi špatné finanční situaci, neměl peníze na úhradu zboží, natož alkoholu, měl dluh v Makru, měl neuhrazené faktury v řádu desítek tisíc korun, byl s platbou v prodlení, byť se snažil dluhy postupně hradit. Jeho obchod nebyl schopen generovat takové

tržby, aby byl schopen objednávat další zboží. To uvádí na podporu svého tvrzení, že za dodávku alkoholu, kterou mu dovezl ten muž, jenž se představoval jako obchodní zástupce Likérky U Kapličky, nic neplatil a ani si to neobjednával. Při první kontrole ze strany celní správy na jeho prodejně v Zenitu, která proběhla v září 2012, tento celní orgán zajistil mimo nealkoholický alkohol i alkohol opatřený řádným kolkem. Šlo o alkohol, který mu dodal osobně MUDr. H., neví, jaké na lahvách byly etikety. H. mu totiž alkohol dodával označený etiketami různých výrobců, vysvětloval mu to tak, že to souvisí s tím, jakou právě dělá zakázku. Obsah lahví ale měl být stále stejný. Vybavuje se mu, že celníci mu např. lihoviny s kolkem zabavili proto, že půllitrové lahve byly opatřeny kolkem, který patřil na litrové balení. Protože na tento alkohol potřeboval nějakou fakturu a H. mu v minulosti říkal, že s fakturou nebude problém, zašel za H. do pizzerie na Teichmannově ulici. H. zde nebyl, odchytil jeho bratrance Lukáše, kterému řekl, že fakturu k tomu zabavenému alkoholu skutečně potřebuje. Zdůraznil mu, že pokud mu tu fakturu nedodají, bude muset celníkům oznámit, odkud alkohol má. Lukáš H. mu pak ještě ten den dovezl fakturu vystavenou společností WJ GLOBAL TRADE s.r.o. Praha na částku 2.052,- Kč s DPH. Díky tomuto dokladu pak rozporoval rozhodnutí Celního úřadu Olomouc o zajištění uvedeného alkoholu.

Pokud jde o alkohol, který mu byl zabaven dne 8.11.2012 pracovníky Celní správy v Olomouci, k tomu obviněný uvedl, že jde o alkohol, který mu Lukáš H. přivezl v originálně zalepených hnědých kartonových krabicích. Říkal mu, že jde o alkohol, který mu zbyl, ptal se ho, jestli ho nechce, že bude za levnější cenu. Litrová láhev měla stát 80,- Kč, půllitr 50,- Kč. Z alkoholu, který mu Lukáš H. přivezl, něco rozdal, něco si ponechal doma, něco chtěl odvézt do obchodu. Po otevření krabic zjistil, že kolkované byly pouze dvě krabice s vodkou v balení 0,5 l. Lahve byly opatřeny modrými etiketami opatřenými názvem firmy PIXAR s.r.o., jednu dal otci, druhou odvezl na obchodu, byly však ve skladu a neprodával je. Tuto bednu zabavili celníci při poslední kontrole dne 8.11.2012, a to proto, že k tomuto alkoholu neměl nabývací doklad, tzn. fakturu. Asi týden předtím osobně hovořil s MUDr. H., požadoval po něm vydání faktury k poslední dodávce alkoholu, chtěl se s ním vyrovnat finančně. Chtěl řešit i situaci, že platil za kolkovaný alkohol, dostal ale alkohol nealkoholický. H. mu řekl, že mu ještě dluží za září, tím měl asi na mysli dodávku, kterou mu na prodejnu dovezl ten neznámý obchodní zástupce v době, kdy byl na Slovensku. Z toho vyjádření pochopil, že mu H. říká, že se o penězích nebudou bavit. Ve vztahu k alkoholu mu říkal, že fakturu k tomu nepotřebuje, že má tvrdit, že alkohol mu zůstal z předešlé podnikatelské činnosti, neboť jak mu řekl, na lahvích měly být staré kolky z roku 2007. H. mu ale říkal, že kdyby přišla nějaká další kontrola, že mu fakturu dodá. Pochopil, že legenda, kterou mu navrhl H., není dostatečná, tudíž alkohol od něj neprodával, měl ho vzadu ve skladu své prodejny v Zenitu. Jeho zákazníci ale o tvrdý alkohol projevovali stálý zájem. S prodavačkou se dohodl, ať se zákazníci na prodejnu pro levný alkohol staví. Následně se prodala asi jedna bedna alkoholu, šlo hlavně o vodu a rum, bylo toho moc málo. Osobně z toho nic neprodal, vše prodávala Ch. Mohlo jít maximálně o dvanáct lahví o obsahu půl litru nebo jeden litr. Byl to alkohol ze stejné várky, kterou mu dne 8.11.2012 zabavili celníci. Zdravotní nezávadnost alkoholu si nijak blíže neověřoval, a to ani poté, co byly v České republice zjištěny případy otrav metanolem a byla vyhlášena prohibice. Zdravotní nezávadnost alkoholu si neprověřoval proto, že byl v domněnku, že alkohol je nezávadný, protože pochází z oficiální likérky, tedy z ověřeného zdroje. Alkoholů věřil přesto, že lahve nebyly opatřeny etiketami, ani kolkem. Ještě se dokonce H. ptal, zda alkohol od něj je v pořádku, on mu na to odpověděl, že rozhodně ano, že kdyby distribuoval alkohol z nějakého pochybného zdroje a přišlo by se na to, fakticky by to zničilo pověst celé rodiny. To ho uklidnilo, že alkohol je skutečně v pořádku. Dokonce bylo i po prohibici a alkohol navíc osobně pili a nikdy jim nic z toho nebylo. To byly důvody, které ho vedly k tomu, aby alkohol v prodejně znovu prodával. Navíc potřeboval peníze, protože obraty byly mizivé.

Ví, že levný alkohol u něj kupoval v zásadě uzavřený okruh lidí. Šlo o člověka, který se jmenoval Petr Š. S Petrem Š. se bavil v sobotu nebo v neděli předtím, než zemřel, dozvěděl se, že levný alkohol má i z jiného zdroje a za nižší cenu. O tom mluvil dokonce už někdy v průběhu prohibice. Nikdy si na nějaké zdravotní potíže po požití tohoto alkoholu nestěžoval. Ví, že jeho prodavačka Š. měla prodat jednu lahev alkoholu asi v pátek. K zákazníkům patřil i Miroslav H. a Ladislav Z. Z výpovědi obviněného je zřejmé, že tyto osoby jménem neznal, poznal je podle fotografií, které mu byly předloženy policejním orgánem. H. si chodíval asi dvakrát týdně kupovat litrové balení vodky. Poslední várku alkoholu mu osobně neprodával, prodala mu to určitě prodavačka. Kdy to bylo, neví, mohlo to být někdy v úterý 6.11.2012. Miroslava H. ve své prodejně registroval ještě 8.11.2012 ráno, v době, kdy už tam probíhala kontrola celního úřadu a policie, ten den mu nepřišel nějaký dezorientovaný. Nakolik do prodejny v Zenitu chodil i Ladislav Z., toho tam často neviděl. Možná mu nějaký alkohol prodával, ale v kritické době, tedy od počátku listopadu 2012 a ani po provedené kontrole dne 8.11.2012, mu asi už nic neprodal. Pokud Z. měl nějaký závadový alkohol konzumovat po tomto období, nebyl z jeho prodejny, ale odněkud jinud. Z. si zřejmě spletl datum, kdy u něj alkohol naposledy kupoval. Po uvedené kontrole byl provoz prodejny takový, že ve čtvrtek a pátek bylo zavřeno, v sobotu v prodejně prodávala Ch., v neděli v prodejně prodával on osobně. Původně obchod ani nechtěl otevírat, musel to udělat ale kvůli novinám. Žádný nealkoholovaný alkohol tehdy již neměl. Prodejnu zavřel kolem 11:00, jel domů, v průběhu cesty se stavil v pizzerii na Teichmannově ulici, chtěl zde mluvit s H., aby mu dodal fakturu k zabavenému alkoholu. S H. zde mluvil, informoval ho, že byl zavřený, že byl vyslýchaný, že zemřel jeden jeho zákazník, konkrétně Š., že to mělo být z alkoholu, který mu dodal on. H. mu na to odpověděl, že to není možné, zpochybňoval, odkud alkohol měl apod. Nakonec se dohodli, že mu H. fakturu vystaví, resp. zajistí, konkrétně tím pověřil svého bratrance Lukáše. Faktura se měla týkat půllitrové vodky. Lukáš mu pak fakturu skutečně přivezl, šlo o fakturu č. 2007-12-10 vystavenou dne 10.12.2007 na částku 1.942,- Kč. V průběhu této výpovědi obviněný zdůraznil, že MUDr. H. byl jediným dodavatelem nealkoholovaného a neznačeného alkoholu, takový alkohol neodebíral od nikoho jiného. Pokud jde o prodavačku, tu do ničeho nenutil, vše vyplynulo postupně. K prodeji neznačeného alkoholu ji nenutil. Byla placena hodinově, na tržbách nebyla zainteresovaná, z prodeje nealkoholovaného alkoholu, na rozdíl od něj osobně, neměla žádný finanční profit.

Srovnatelným způsobem se pak Luděk Vejmolka k věci vyjadřoval také v provedených hlavních líčeních, především dne 10.3.2014. Identicky, jako před policejním orgánem, také v hlavním líčení popsal své obchodní vztahy s MUDr. Miroslavem H. Zdůraznil, že neznačený alkohol sám konzumoval, takový alkohol pili i jeho známí a příbuzní, nikdy z nich nikdo neměl žádné zdravotní potíže. Lituje toho, k čemu došlo, připouští, že na prodejně se v jisté době nacházel závadový alkohol, vyloučil ale, že by se poškození v jeho trestní věci otrávil z jeho alkoholu. Ti lidé, kteří se otrávil, resp. dokonce zemřeli, měli přístup ke špatnému alkoholu i z jiných zdrojů. Jeho alkoholem se otrávit nemohli, neboť v rozhodné době už žádný alkohol neměl. Byl mu zabaven. Byly u něj provedeny prohlídky, i domovní prohlídky, vše bylo prohledáno, nikdo u něj nic nenašel.

Obžalovaná Jarmila Ch. byla policejním orgánem vyslechnuta dne 14.11.2012. Uvedla, že v prodejně Ludka Vejmolky prodává několik roků. Z vyjádření obviněné je zřejmé, že v prodejně se mimo jiného sortimentu prodávaly i alkoholické nápoje. Po dobu asi jednoho roku nabízela zákazníkům rovněž nealkoholovaný alkohol, konkrétně vodu a rum. Nealkoholovaný alkohol do prodejny vozil vedoucí Vejmolka, zpravidla přivezl jednu bednu, která se schovala pod pult. Vedoucí jí říkal, že tento alkohol má nabízet tzv. stálým zákazníkům. Říkal, že alkohol je v pořádku, akorát je bez kolků a bez etiket. Cena těch lihovin byla 120,- Kč za litr a 65,- Kč za půllitr. Takový alkohol nabízela až do doby, než byla v České

republiky vyhlášena prohibice. V té době už byl prodán veškerý nealkoholovaný alkohol a po dobu prohibice na obchodě nebyly žádné lahve s lihovinou. Ani vedoucí neprováděl žádné zásobování. Za celou dobu, co nealkoholovaný alkohol prodávala, nezaregistrovala, že by někdo, kdo ho pil, si stěžoval na nějaké zdravotní potíže. Po skončení prohibice majitel obchodu dovezl další bednu alkoholu, byl zde namíchán rum i vodka. Tento alkohol podle instrukcí vedoucího měla opětovně začít nabízet stálým zákazníkům. Tyto lahve se prodávaly celé, na prodejně se totiž alkohol nerozléval. Od té doby skončení prohibice do současnosti mohla prodat asi tři bedny s lihovinami, lihoviny z těchto beden prodával zřejmě i vedoucí, když totiž nastupovala svoji směnu po něm, bývalo tam vždy o nějaké lahve méně.

Z vyjádření obviněné je zřejmé také to, že někdy ke konci srpna se na prodejnu dostavil jí neznámý muž, který přinesl čtyři nebo pět beden s alkoholem v litrových lahvích a další čtyři bedny s alkoholem v půllitrových lahvích. Muž jí říkal, že dodávka je domluvena s vedoucí, informovala ho, že ona nemá peníze na to, aby to zaplatila, on na to ale nereagoval a alkohol vyskládal do prodejny. Nedívala se, co v těch bednách je, bylo ale jasné, že jde o dodávku alkoholu. Asi čtyři dny poté, co byl tento alkohol na prodejnu dodán, přišla celní kontrola. V rámci tohoto úkonu zboží bylo celníky zajištěno. Když celníci bedny rozdělali, zjistila, že se uvnitř nachází nealkoholovaný alkohol. Vizually se jednalo o to zboží, které dovážel na prodejnu vedoucí. Všechny alkohol si celníci odnesli. Potom se Vejmolová vrátila z hor, o této události ho informovala, on řekl, že neví, co to bylo, že zboží se tzv. nehlásil. Poslední alkohol Vejmolová do prodejny přinesl ve středu, asi den předtím, než na prodejně byla provedena další kontrola ze strany celní správy. Řekl jí, aby tento alkohol poschovávala různě po prodejně. Tento alkohol byl nachystán k distribuci tzv. stálým zákazníkům. Šlo zhruba o skupinu osmi lidí, kteří takový alkohol odebírali pravidelně. Alkohol měla po prodejně schovávat proto, aby ho nenašla případná kontrola. Pro případ, že by na prodejnu nějaká kontrola přišla, byla instruována, aby řekla, že tento alkohol zde má pro vlastní potřebu, že se jedná o její alkohol, který si koupila od nějaké neznámé osoby. Vejmolová jí ale nikdy nehrozil, aby takto případně o věci mluvila. Ví, že v pondělí 5.11.2012 zemřel jeden z jejich stálých zákazníků Petr Š. Š. si u nich v obchodě zpravidla kupoval v pondělí a pátek jednolitrové balení vodky nealkoholované za částku 120,- Kč, chodil k nim po dobu zhruba jednoho roku. Ví, že Š. měl možnost levný alkohol kupovat i jinde, než v jejich prodejně. Š. si u nich alkohol naposledy kupoval v pátek, tedy 2.11.2012. Šlo o litrové balení vodky, platil 120,- Kč. Pokud jde o Miroslava H., to jméno jí nic neříká, musela by ho vidět.

Jarmila Ch. dále uvedla, že byla u toho, když dne 8.11.2012 byla provedena ze strany celní správy další kontrola v jejich prodejně. V té době tam už nealkoholovaný alkohol nebyl, alespoň ona žádný nezaregistrovala. Prodejnu po ukončení prodeje zavřela a v neděli 11.11.2012 byl na prodejně prodáván vedoucí Vejmolová. V pondělí 12.11.2012 byla v prodejně ona sama, musela ale odejít k doktorce, nechala si předepsat antidepresiva. Od doby, co se dozvěděla o úmrtí Š., je na tom psychicky špatně. Ani v průběhu této doby nenarazila na žádný nealkoholovaný alkohol na prodejně. Dne 13.11.2012 přišla na prodejnu kontrola provádějící Státní zemědělská a potravinářská inspekce, o tom jenom uvědomila vedoucího a poté, co přišel, ona sama z prodejny utekla domů. Jarmila Ch. před policejním orgánem vypověděla, že v průběhu kontroly, kterou celní správa prováděla dne 8.11.2012, jí Vejmolová šeptal, že má říct, že si nealkoholovaný alkohol koupila pro svou potřebu domů s tím, že ve středu ráno si ho donesla na prodejnu, protože si pro něj měl přijít její bývalý manžel. Proto následně celníkům a policistům nejdříve tvrdila, že jde o její zboží, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo. Měla obavu ze ztráty zaměstnání.

V hlavním líčení obžalovaná Jarmila Ch. využila svého zákonného práva a odmítla vypovídat. Proto byla přečtena výpověď, kterou učinila v přípravném řízení.

Jako svědkové byli vyslýcháni příbuzní obžalovaného Ludka Vejmony, vyslechnuta byla i jeho další pracovnice.

Jako svědek tak byl vyslechnut Alois V., otec obžalovaného, v přípravném řízení se tak stalo dne 26.2.2013. Svědek uvedl, že jeho syn v minulosti provozoval prodejnu v komplexu Zenit v Olomouci a také kavárnu Staré časy. Měl i další podnikatelské aktivity. O jeho činnosti moc neví, synovi příležitostně pomáhal s většími nákupy, které prováděl v Makru. To zboží zejména dával do sortimentu prodejny smíšeného zboží v komplexu Zenit. Pokud si pamatuje, alkohol syn nakupoval v kartonech, to znamená v originálně balených krabicích. Zboží bylo řádně fakturováno a syn ho také zanášel do účetnictví.

Z vyjádření svědka je zřejmé, že někdy v létě 2012 se ho syn zeptal, jestli nechce nějaký levnější alkohol, že má nějaký zdroj. Řekl mu, že alkohol odebírá od jistého H., měl to být nějaký lékař, který současně provozoval palírnu ve Slavoníně. Ten lacinější alkohol měl pocházet právě odtud. Proto se takového alkoholu nebál a kupil si pár lahví. Půl litr vodky stál například jen 60,- Kč. Viděl lahve laciného alkoholu, byly uloženy v kartonové krabici přelepené hnědou lepící páskou. V té krabici se nacházelo dvanáct půllitrových lahví které byly opatřeny etiketou, která deklarovala, že alkohol je jemnou vodkou, lahve měly plechový uzávěr a byly uzavřeny kolkem. Celkem si vzal dva kartony, které postupně vypil se známými, šlo o zboží, které bylo kvalitativně totožné. Více takového alkoholu neodebral, nikdo mu ho ani nenabízel. MUDr. H. v jednom případě viděl při návštěvě jeho syna v jeho bydlišti. H. byl v přítomnosti nějakého střapatého kluka, který se jmenoval Lukáš. O tom, že to byl H. se dozvěděl po jejich odjezdu od svého syna. Osobně do kontaktu s MUDr. H. nikdy nepřišel, co bylo mezi ním a jeho synem, přesně neví. Neví ani, odkud a jak dlouho se syn s MUDr. H. znají.

Svědek dále uvedl, že v jednom případě, když byl syn na dovolené, respektive účastnil se pěšího pochodu na Slovensko, prodavače Ch. vezl nějakou tašku, ve které měl karton, podle zvuku. Podle zvuku předpokládá, že tam byly lahve, přesně ale neví, co to bylo. Balení bylo totiž originální a on ho neotvíral. Svědek zdůraznil, že on obdobně nikdy u syna neviděl neokolkovaný alkohol a to ani doma ani v obchodě. Syn o takovém alkoholu pouze hovořil, mělo se jednat o neokolkované lahve s alkoholem ze stejného zdroje, ze kterého pocházely kolkované lahve, které mu dovezl domů. Ten neokolkovaný alkohol se měl pouze vyrábět nějak bokem, mimo linku, jeho kvalita ale byla stejná. Nic bližšího k tomu neví. Neví, jestli syn takový alkohol někomu prodával. Levný alkohol, který od syna dostal, pil se známými příležitostně, nikdy nikdo neměl zdravotní potíže. Pokud jde o synovo vzetí do vazby, syn mu neposkytl žádné informace týkající se prodeje nějakého neokolkovaného alkoholu. Syn se jim s takovými věcmi nesvěřoval a ho s manželkou to blíže nezajímalo.

V hlavním líčení Alois V. vypovídal dne 11.3.2014. Vypovídal obdobně, jako v přípravném řízení. Dodal, že slyšel o tom, že celní správa synovi zabavila nějaký alkohol, ví, že se tak mělo stát ve dvou případech. V hlavním líčení svědek upřesnil, že si vzal od syna celkem tři bedny alkoholu, první dvě v červenci roku 2012. Poslední někdy v listopadu téhož roku, když začala aféra s pančovaným alkoholem. Poslední bednu si bral ze synova bydliště. Alkohol, který si od syna bral, byl vždy kolkovaný, s etiketami. Neví, jestli byl MUDr. H. velký, nebo malý dodavatel jeho syna. Skutečnost, že MUDr. H. měl alkohol dodávat se dověděl přímo do svého syna.

Jako svědkyně byla vyslechnuta také manželka obžalovaného **Dominika V.**, v přípravném řízení se tak stalo dne **16.4.2013**. Uvedla, že její manžel provozoval prodejnu smíšeného zboží v olomouckém komplexu Zenit. V sortimentu toho obchodu byl i alkohol. Ví, že manžel alkohol zpravidla kupoval v Makru, neví, že by ho nakupoval jinde. Dalším manželovým dodavatelem byl MUDr. H., který má mít oficiálně likérku ve Slavoníně. Manžel od H. alkohol odebíral oficiálně, na fakturu, ale neví, jestli od něj pro vlastní potřebu odebíral i nekolovaný alkohol. H. zpravidla dodával litrové a půlitrkové lahve, ve kterých byl rum a vodka. H. se s manželem seznámil v kavárně, kterou v kritické době provozoval. V kavárně zaměstnávala servírky Žanetu Š. a Michaelu L., MUDr. H. jezdil právě za Žanetou. Od ní se také dozvěděla, o koho se jedná, Š. jí také řekla, že má s H. bližší vztah, který trvá po dobu více let. Několikrát ji H. přivezl i do práce. Nepamatuje si ale, že by MUDr. H. dovezl nějaký alkohol do kvarány. K seznámení manžela a MUDr. H. došlo tak, že manžel H. oslovil v kavárně, zda nemá možnost dodávat mu nějaký levnější alkohol. Mohlo to ale proběhnout i obráceně, kdy manželovi takovou možnost nabídl MUDr. H. Ví, že manžel od H. alkohol začal odebírat, oficiálně naoupený šel do prodejny smíšeného zboží, pro kavárnu se nepoužíval. Oficiálně nakoupený alkohol měl etikety i kolký. Ví, že manžel si bral od MUDr. H. neznačený alkohol pro vlastní potřebu. Neví, jak často MUDr. H. alkohol dodával, mohlo to být jednou měsíčně. Několikrát alkohol k nim domů přivezl osobně MUDr. H. Někdy ho přivezl jeho bratranec Lukáš, který mu dělal poskoka. Není jí známo, zda se nekolovaný alkohol prodával i v manželově prodejně smíšeného zboží.

Svědkyně uvedla, že přes MUDr. H. rovněž nakupovali lékárenské produkty, je totiž schopen je obstarat se slevou. Ví, že H. později začal provozovat pizzerii v Olmouci na Teichmannově ulici, s MUDr. H. několikrát osobně mluvila, šlo ale spíše o výměnu zdvořilostních frázích. Jednou s ním řešila i nějaké urlogické potíže. Jeho pacientkou se ale nestala. Manžel, který někdy osobně konzumoval alkohol dodávaný H. si nikdy nestěžoval na jeho kvalitu, neměl žádné zdravotní potíže. MUDr. H. v místě jejich bydliště viděla asi v pěti případech. Jeho bratrance asi třikrát nebo čtyřikrát. MUDr. H. jejich kavárnu navštívil asi v šesti případech, naposledy jej viděla 30.6.2012, to bylo těsně před uzavřením kavárny. Zná Jarmilu Ch., ví že prodávala v prodejně smíšeného zboží. Neví ale nic o tom, že by prodávala nějaký závadový alkohol.

V hlavním líčení byla svědkyně vyslechnuta dne **11.3.2014** a vypovídala obdobně, jako v přípravném řízení. Zopakovala, že u MUDr. H. šlo pořídit i nekolovaný alkohol pro vlastní potřebu, ten byl dodáván v litrových a v půlitrkových lahvích. Šlo o rum a vodku. Ty lahve neměly ani etikety, byly lacinější než lahve označené. Svědkyně dodala, že pokud manžel doznává prodej nekolovaného alkoholu v obchodě, ona sama o tom nic neví. O tom, že MUDr. H. byl dodavatelem manžela, ví přímo od něj, několikrát ale viděla, jak H. zboží dovezl. Manžel si jí v minulosti jednou stěžoval na to, že mu někdo dovezl do prodejny alkohol, který mu tam nechal. Manžel tehdy nebyl přítomen, nezaplátil za to, ten alkohol byl schovaný ve skříni. Ví pouze o tomto jednom případě. Později se dozvěděla, že dodavatelem toho neobjednané alkoholu byl nějaký obchodní zástupce z likérky ve Slavoníně. Neví, jestli se MUDr. H. někdy doznal k této nevyžádané dodávce. Manžel se jí zmiňoval v průběhu doby také o tom, že mu MUDr. H. nechce dát nějakou poslední fakturu, H. prosil, ať mu takový doklad vystaví, že má nějakou kontrolu, H. to odmítl. Nakonec nějakou fakturu H. vzal, pomačkal, zašpinil, ať vypadá jako starší.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Světлана M.**, v přípravném řízení se tak stalo dne **5.12.2012**. Vypověděla, že se dlouhodobě zná s Jarmilou Ch. Ta jí jednou nabídla, zřejmě v roce 2011, že by

někdy mohla na záskok vypomáhat v prodejně provozované Ludkem Vejmolou, nabídku akceptovala, zpravidla vypomáhala při ranní i odpolední směně. Do práce jí zasvětila Ch., ví, že na prodejně se prodává různé zboží, mimo jiného i tvrdý alkohol. Alkoholické nápoje byly vystaveny mezi běžným zbožím na prodejně. Ch. jim ale řekla, že prodávají rovněž alkohol nealkoholovaný. Ch. jí řekla, že pro takový alkohol chodí stálí zákazníci. Litr takového alkoholu se prodával za 120,- Kč, půllitr za 65,- Kč. Tento nealkoholovaný alkohol by uložen vzadu ve skříni, byly to maximálně tři bedny litrových a půllitrových lahví, jedna bedna litrových a jedna bedna půllitrových lahví byly uloženy také pod pultem, šlo o vodku a rum, lahve byly bez etiket a kolků. Pokud je jí známo, alkohol do prodejny dodával Luděk Vejmolka. Za dobu, co zde pracovala, mohlo jít asi o dvacet dodávek. Neví, kde Vejmolka alkohol bral. Nezaznamenala, že by si někdo ze zákazníků, který si kupoval neznámený alkohol stěžoval na jeho kvalitu, nevěděla si ani, že by někdo měl zdravotní potíže. Výpomoc v obchodě ukončila někdy v srpnu 2012, Vejmolka jí řekl, že mu klesly tržby a už ji nepotřebuje. Myslí si, že to bylo poté, co měl Vejmolka u sebe nějakou razii ze strany celníků. Nealkoholovaný alkohol do prodejny vozil Vejmolka, pouze v jednom případě, když byl na dovolené, tak nealkoholovaný alkohol dovezl nějaký starší muž v doprovodu nějaké ženy. Když ty lidi popsala Ch., řekli jí, že to zřejmě byli rodiče Ludka Vejmolky. Oni tehdy dovezli dvě nebo tři krabice. Sama si párkrát koupila neznámený alkohol, pilo ho více lidí, nikdo neměl žádné problémy. Světлана M. dodala, že Vejmolka jak jí, tak Ch. instruoval, že pokud by na prodejnu přišla kontrola a našla neznámený alkohol, mají tvrdit, že si ho koupily pro vlastní potřebu a mají ho zde uložený pouze před odvozem domů.

Obdobně svědkyně vypovídala také v hlavním líčení dne 2.7.2014. Mimo jiného dodala, že z médií ví, že Vejmolka měl prodat několika lidem alkohol, ze kterého měli zdravotní potíže, dokonce dva z nich zemřeli, v tu dobu tam již ale nepracovala. Nedokáže tedy říci, jaký alkohol v té době na prodejně byl. Jména Lukáš H. resp. MUDr. Vladimír H. jí nic neříkají.

Jako svědkové byli vyslýcháni také poškození, respektive jejich příbuzní a známí.

Jako svědek byl vyslechnut Miroslav H., v přípravném řízení se tak stalo dne 25.1.2013. Svědek uvedl, že je v současné době hospitalizován v Psychiatrické léčebně ve Šternberku z důvodu otravy metylalkoholem. To se dozvěděl od ošetřujících lékařů. Na svůj předchozí pobyt v nemocnici si pamatuje, trpí ale výpadkem paměti z důvodu záchvatu, který prodělal předtím, než byl odvezen. Dozvěděl se, že byl hospitalizován ve Fakultní nemocnici v Olomouci, hospitalizaci a její průběh si ale vůbec nepamatuje. Měl být v kómatu, ve stavu klinické smrti. Z výpovědi svědka vyplývá, že má velmi pozitivní vztah ke konzumaci alkoholických nápojů. Tvrdý alkohol, lihoviny, vesměs se jednalo o rum nebo vodku, si kupoval na několika místech poblíž svého bydliště. Alkohol si kupoval také v provozovně drogerie, tam ho obsluhovala vždy nějaká žena. Ví, že se tam pohyboval i nějaký muž, zásobovač nebo vedoucí, ten mu alkohol neprodával. Poslední láhev předtím, než byl hospitalizován, si kupoval buď v prodejnách Lidl a Hruška, nebo v drogerii, která se nacházela v areálu Zenitu v Olomouci. Poslední láhev si kupoval zřejmě ten den, kdy se mu udělalo špatně, neví, kolik alkoholu vypil. Svůj aktuální zdravotní stav hodnotí jako špatný, má problémy se udržet na nohách, ztrácí rovnováhu, stabilitu, zdá se mu, že hůř vidí. Stále se cítí být ještě velmi slabý.

V hlavním líčení byl svědek vyslechnut dne 10.3.2014. Uvedl, že alkohol pro svou potřebu kupoval vesměs v drogerii, tedy v obchodě obžalovaného Vejmolky. Zná oba obžalované, a to právě z toho obchodu. Pokud jejich obchod měl zavřeno, alkohol kupoval i jinde. Poslední dobou to byly litrovky, kupoval je obden. Ten alkohol na sobě neměl kolky, málokdy to mělo etikety, které by

označovaly, o jaký alkohol se jedná a kdo ho vyrábí. S Ch., ani s Vejmolou se nebavil, proč prodávají alkohol bez označení, bylo mu to jedno. Neznačený alkohol si kupoval, protože to bylo pro něj cenově výhodné. Už přesně nedokáže popsat, jak došlo k tomu, že mu Vejmolá s Ch. prodávali alkohol bez etiket a kolků. Neznačený alkohol mu vesměs prodávala obžalovaná Ch. Z vyjádření svědka je zřejmé, že po vypití alkoholu měl opakovaně problémy. Poprvé zkolaboval a odvezli ho do nemocnice asi před více než půl rokem, mohlo to být i déle. Neví, proč zkolaboval, lékaři mu řekli, že měl epileptický záchvat. Neříkali mu, že by tento záchvat byl způsobený methanolem. Druhý případ, kdy zkolaboval, byl v listopadu, probral se až v nemocnici, byl na přístrojích, bylo to mnohem horší, než v tom prvním případě. Začal vnímat až po dvou měsících, to byl ve Šternberku na psychiatrii. Pustili ho až 1.5.2013, říkali mu, že byl otráven methanolem a že měl štěstí, že přežil. Už si nepamatuje, jaký druh alkoholu před svým kolapsem konzumoval, asi se jednalo o alkohol, který koupil v té drogerii, alespoň to předpokládá. Jistě to neví, protože má v podstatě dva měsíce vymazány z paměti. Neokolkovaný a neoznačený alkohol ale nikde jinde, než v drogerii, nekupoval. Protože se v určitých detailech rozcházel předchozí výpověď svědka a jeho vyjádření v hlavním líčení, byla předsedou senátu čtena dřívější výpověď. Za přesnější popis označil svou výpověď v hlavním líčení, protože v době, kdy byl vyslýchán policejním orgánem, byl ještě stále v hrozném stavu. Aktuálně je jeho zdravotní stav o dost lepší, má nějaké trvalé následky na očích, na mozku a na nohách. Pokud jde o alkohol, tvrdé už nepije, konzumuje pouze pivo.

Jako svědkyně byla vyslechnuta Zdenka H., policejní orgán úkon provedl dne 7.2.2013. Svědkyně uvedla, že její syn se jmenuje Miroslav H., bydlí s ní v jednom bytě. Syn asi před šesti lety začal konzumovat alkohol, jeho spotřeba se postupem času zvyšovala. Blíže se ale k synově spotřebě vyjádřit nemůže. Někdy v listopadu 2012 u syna našla láhev s nějakým alkoholem, šlo o půllitrovou láhev, která obsahovala čirou tekutinu. Láhev nebyla opatřena etiketou, ani kolkem. Z té láhve byl opilý asi centimetr, možná dva. Tu láhev vzala a schovala ji do šatny. Když to syn zjistil, láhev hledal, ona mu ji ale nevrátila. Později ten alkohol vylila do záchodu. Láhev potom odnesla s odpadky do kontejneru. Tuto láhev pak v den, kdy se synovi udělalo špatně, našla policie a zajistila ji. Syn si dne 10.11.2012 po osmé hodině odešel z domu do obchodu koupit cigarety, říkal, že jde do drogerky, tam si cigarety pravidelně kupoval. Když se delší dobu nevracel, šla ven a dívala se, jestli se mu něco nestalo. Viděla ho, jak bloudí v prostoru kolem prodejny Hruška. Myslí si, že již měl nakoupeno a šel domů, ne ale do jejich vchodu, asi se mu to nějak popletlo. Se synem šla domů, syn potom seděl v kuchyni. Po nějaké době bylo vidět, že se mu dělá zle. Když přišel domů její zeť, tak ten zavolal záchranku. Syna potom odvezli do nemocnice.

V hlavním líčení byla Zdenka H. vyslechnuta dne 11.3.2014. K věci se ale prakticky vůbec nedokázala vyjádřit s poukazem na to, že již od projednávané události uběhla delší doba. (Zdenka H. se narodila xxx.) Proto byla přečtena výpověď, kterou učinila v přípravném řízení.

Jako svědek byl vyslechnut Antonín K., v přípravném řízení se tak stalo dne 7.2.2013. Svědek uvedl, že je švagrem Miroslava H. Ví, že švagr má problémy s alkoholem, ty začaly po smrti jeho otce. Přesně ale neví, kolik toho švagr vypije. Moc se ani nepotkávají. Ví, že švagr chodil nakupovat buď do prodejny Hruška, nebo do provozovny drogerie, která se nachází v areálu komplexu Zenit. Dne 10.11.2012 přišel do bytu tchýně, která bydlí s jeho švagrem. Zaregistroval, že Mirek sedí v kuchyni, byl opřený o stůl, připadal mu tzv. zlomený, tekly mu sliny z pusy. Snažil se mu otřít pusy, nepodařilo se mu to, Mirek nereagoval na vnější podněty. Měl obavu o zdraví, proto zavolal záchranku. Ví, že Mirek byl

bezládný, záchranáři měli co dělat, aby ho transportovali do nemocnice. Večer mu volala netař, že se Mirek otrávil methanolem, že je u nich policie.

Obdobným způsobem svědek vypovídal v hlavním líčení dne 11.3.2014. Svědek dodal, že sám chodil do drogerie, kde nakupoval švagr, pro cigarety, pokud měl cestu kolem. Už z dřívější doby znal prodavačku Ch. Neví, jestli švagr kupoval alkohol kolkovaný a s etiketami, nebo bez těchto znaků. Neví, jestli alkohol nakupoval někde jinde, než v Hrušce nebo v drogerii. Ví, že švagr byl na léčení ve Šternberku, když se vrátil, mluvil s ním, švagr na tom nebyl nijak obzvláště dobře, jeho chování bylo jiné, než předtím. Neříkal mu, proč ve Šternberku byl, ignoroval jej.

Jako svědkyně byla vyslechnuta Veronika L., v přípravném řízení byl úkon proveden dne 7.2.2013. Svědkyně uvedla, že jejím otcem je Miroslav H. Ví, že otec žije dlouhodobě ve společnosti se svou matkou. Ví, že otec od doby, co přišel o zaměstnání, celkem dost pije. Dlouhodobě si každý den kupuje aspoň půllitru lihoviny, zpravidla pil rum. Ví, že alkohol z převážné většiny kupuje ve večerce, přesněji drogerii v Zenitu. Ví, že alkohol, který si otec kupoval, byl v lahvičkách, které nebyly opatřeny etiketou, ani kolkem. Alkohol byl v půllitrovém balení, cena rumu se pohybovala kolem 80,- Kč. Sama otcí alkohol kupovala v několika případech, kdy otec nemohl. Alkohol kupovala vždy u prodavačky, šlo o stejnou paní. Kupovala lahve, které nebyly volně vystaveny na prodejně. Myslí si, že prodavačka se s otcem znala a že tento alkohol byl prodáván pouze tzv. stálým zákazníkům. Poslední láhev takto otcí kupovala někdy v období červenec až září 2012, přesně to ale neví. Nepamatuje si, že by otec někdy měl z toho alkoholu nějaké zdravotní potíže, na které by si stěžoval. Je pravdou, že jí otec několikrát říkal, že se vyvrátil, jednou se vyvrátil i u té drogerie, ví však, že otec měl problémy s krevním tlakem, není tedy schopna určit, co bylo příčinou jeho indispozice. Dne 10.11.2012 asi po jedenácté hodině dorazila ke své babičce na návštěvu, otec nebyl doma. Po nějaké době přišel Antonín K., který se ptal babičky, jak to vypadá s Mirkem. Ona mu řekla, že neví. Ptala se babičky, co se stalo, dozvěděla se, že šel otec koupit cigarety do prodejny Hruška, protože drogerie byla v té době zavřená. Protože se delší dobu nevracel, byl asi víc než půl hodiny pryč, šla ho hledat. Našla ho u popelnic nedaleko vchodu domu, kde bydlí, odtud se tam motal, chodil sem tam. Po příchodu domů bylo otcí špatně, když přišel na chvíli Tonda K., otcův stav se dále zhoršoval, přestával vnímat. Proto byla zavolaná záchranka, která otce převezla do Fakultní nemocnice v Olomouci. Pokud ví, láhev, kterou si otec koupil v prodejně Hruška, se vůbec neotvírala. Do nemocnice potom sama vezla láhev se zbytkem čiré tekutiny, láhev byla opatřena kolkem a etiketou „Vodka Krystal“, šlo o půllitrovou láhev, neví, kdy a kde byla koupena, láhev podrobili v nemocnici zkoumání a zjistili, že tekutina neobsahuje methanol. Z výpovědi svědkyně je zřejmé, že na návštěvě u babičky byla i předchozího dne, to znamená 9.11.2012, babička jí tehdy říkala, že otcí schovala nějakou flašku s alkoholem, říkala, že mu to vzala proto, že v důsledku opilosti upadl doma na zem, potom tu flašku, její obsah, vylila do záchodu. Pokud ví, byla to nějaká flaška bez etikety a korku, flašku potom v popelnici našli policisté. Pokud ví, otec byl za její přítomnosti v drogerii naposledy dne 6.11.2012, neví ale, co zde kupoval. Z vyjádření svědkyně je zřejmé, že po návratu z nemocnice otec nechodí, předtím chodil normálně, hůře komunikuje, stěžuje si na pálení žáhy. Nevnímá, že by si otec stěžoval i na nějaké jiné zdravotní potíže.

Srovnatelným způsobem Veronika L. vypovídala v hlavním líčení, které bylo provedeno dne 12.3.2014. Dodala, že otec alkohol v Zenitu kupoval proto, že byl nejlacinější. Šlo o alkohol bez etiket a bez korků, který v prodejně nebyl vystavený, vytahovali ho z pod pultu. Také Veronika L. vypověděla, že zdravotním potížením, které souvisely s otravou methanolem, mohl předcházet epileptický záchvat v dřívější době.

Jako svědek byl vyslechnut Ladislav Z., policejní orgán úkon provedl dne 5.12.2012. Svědek uvedl, že dne 13.11.2012 byl společně se svou manželkou hospitalizován ve Fakultní nemocnici v Olomouci z důvodu intoxikace methanolem. Manželce se udělalo špatně, proto ji její dcera odvezla do nemocnice. Následně si pak sanitka přijela i pro něj, že musí na vyšetření. Zahájili u něj léčbu, na kolik se cítil jako obvykle, nic zvláštního nepociťoval. V ten den si koupil v obchodě půl litru rumu, byl to normálně označený alkohol, který popíjel sám ještě poté, co dříve odvezli manželku do nemocnice. V nemocnici byl na kapačkách, byl hospitalizován asi 14 dní. Neměl žádné zdravotní potíže, pouze více spal. S manželkou v nemocnici v kontaktu nebyl, ví, že manželka zde zemřela, od lékaře se dozvěděl, že to bylo v důsledku intoxikace methanolem. Sám na sobě v důsledku požití methanolu nepociťuje žádné následky. Pokud jde o konzumaci alkoholu, s manželkou asi rok kupovali alkohol v drogerii v Zenitu, kupovali to buď od prodavačky, nebo od prodavače, se kterým se tam střídali. Kupovali rum v litrových lahvích, které nebyly označeny ani etiketou, ani kolkem. Zpravidla kupovali týdně čtyři litrové lahve alkoholu, který pak s manželkou konzumovali doma. V předchozí době po vypití tohoto alkoholu nikdy neměli nějaké problémy. Alkohol kupovali za částku 120,- Kč za litr. Ví, že prodavačka alkohol nosila buď zezadu, ze skladu, nebo ho vytáhla z pod pultu, nebyl volně vystaven. Přitom normálně litr alkohol v té době stál kolem 200,- Kč za litr. Neví, odkud ten levný alkohol pocházel, a ani neví, proč byl tak levný, to je nezajímalo. Chuťově byl stejný jako kolkovaný. Naposledy alkohol v prodejně Zenitu kupoval kolem 10.11.2012, přesně to ale neví, zda bylo ráno, dopoledne, či odpoledne. Neví, jestli šlo o všední den nebo o víkend, mohlo to být i v pátek, mohlo to být dobře ale i v neděli. Manželka z nakoupeného alkoholu zpravidla vypila víc. V ten den, kdy byl hospitalizovaný, alkohol kupoval jinde, než v drogerii Zenitu, protože tam mu řekli, že levný alkohol nemají. Před hospitalizací měli s manželkou doma pouze a výlučně rum zakoupený v obchůdku v Zenitu. Další alkohol si koupil v prodejně Hruška, ten už byl označen kolkem i etiketou. Pokud měl doma jakoukoli litrovou láhev od alkoholu, pocházela z obchůdku v Zenitu. Někdy obsah litrovek přelévají do normálních půllitrovek z obchodu s etiketou. Rum, který v obchůdku v Zenitu zakoupili naposledy, postupně pravidelně konzumovali denně, za den mohli vypít i litr alkoholu. Den před hospitalizací šel spát asi v jedenáct hodin večer, a zase společně s manželkou konzumovali alkohol. Manželka šla spát později, když se probudil, zjistil, že láhev, ze které popíjeli, byla prázdná. Manželka v den, kdy byla hospitalizovaná, vstávala kolem poledne, po nějaké době pro ni přijela dcera, chtěla si ji odvézt k sobě domů. Za nějakou dobu dcera přijela, řekla, že se manželce udělalo v autě špatně, že ji odvezla do nemocnice. Neříkala, co manželce bylo. Pokud jde o alkohol, který kupoval v Hrušce, z výpovědi svědka lze dovodit, že to bylo v den jeho hospitalizace dopoledne. Neví přesně, kdy s manželkou nakupovali poslední větší zásobu alkoholu, dá se to ale zřejmě odvodit, muselo to být zhruba čtyři dny před jeho spotřebováním, mohlo to být ve středu nebo ve čtvrtek, přesně se to nedá odhadnout. Z té poslední zakoupené várky s nimi asi deci rumu vypila jejich dcera, té ale špatně nebylo.

V hlavním líčení Ladislav Z. vypovídal dne 10.3.2014, a to obdobným způsobem jako v přípravném řízení. Na otázku, zda má tušení, kde s manželkou mohli přijít k methanolu, odpověděl, že ví, že kupovali rum v drogerii u Zenitu. Obžalovaného Vejmolu nezná, obžalovanou Ch. ano. Je možné, že Vejmolu v té prodejně někdy viděl. Jinde, než v této drogerii, si s manželkou alkohol nekupovali, to ví jistě, protože tam byl nejlevnější. Litr se tam dal pořídit již za 80,- Kč. Alkohol, který jim prodávala obžalovaná, nebyl kolkovaný, neměl etikety, byla to jen čirá láhev. Nezajímalo se o to, jestli tento druh alkoholu může být závadný, podstatná pro něj byla cena. V hlavním líčení Ladislav Z. výslovně upřesnil to, co bylo zřejmé již z jeho výpovědi učiněné před policejním orgánem, že půllitrovou láhev alkoholu si v prodejně Hruška koupil až poté, co dcera odvezla manželku. V obchodu v Zenitu kupovali výlučně

rum. Pouze výjimečně, když rum nebyl, brali vodku. Pokud při provedené domovní prohlídce u nich byla nalezena litrová lahev vodky, neví, nedokáže se k tomu vyjádřit, neví, že by tam byla nalezena.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Věra P.**, v přípravném řízení se tak stalo dne 4.3.2013. Uvedla, že její matkou je Věra Z., která bydlí v bytě společně se svým současným manželem Ladislavem Z. Matka byla v důchodu, nepracovala. Pokud ví, matka měla v minulosti problémy s játry, alkohol vůbec nekonzumovala, měla to zakázáno od lékařů. Matku navštěvovala pravidelně až třikrát týdně. Z vyjádření svědkyně lze dovodit, že vztahy mezi její matkou a jejím manželem byly dobré, zhoršilo se to ale před nějakou dobou. Asi 14 dní předtím, než matka byla převezena do nemocnice, zjistila, že Ladislav Z. má popito, v ledničce našla otevřenou lahev s lihovinou. Na Z. se obořila, konzumaci alkoholu mu vyčítala, upozorňovala ho na to, že matka to má zakázáno lékaři. Dne 12.11.2012 přijela za svou matkou, bylo to dopoledne, byla smutná, na nic si však vyložené nestěžovala, pouze na to, že jí bolí nohy. Na tom ale nebylo nic zvláštního. Matku chtěla převézt k sobě domů. Matku naložila do auta a odjely k ní domů do Velkého Týnce. Matce nabízela jídlo, ona nechtěla. Následně téměř celou dobu prospala. Chtěla dělat nějakou drobnou činnost, nešlo jí to, byla unavená, zřejmě jí bylo špatně. Matka jí neřikala, že by pila nějaký alkohol, myslela si, že jde o zdravotní potíže, kterými trpěla již v předchozí době. Zdravotní stav matky se ale nelepšil, začala si stěžovat, že nevidí. Proto zavolala sanitku, která matku převezla do Fakultní nemocnice v Olomouci. Na urgentu se jí ptali, zda matka nepila alkohol, jestli se nemohla otrávit methanolem, ona jim říkala, že matku pít neviděla. Potom již s matkou nemluvila, protože od doby, co jí řekla, že nevidí, prakticky přestala komunikovat. Od lékařů zjistila, že matka byla otrávená methanolem, proto učinila trestní oznámení na policii. Společně s policií se zúčastnila prohlídky v bytě její matky, ví, že tam byly zajištěny nějaké láhve od alkoholu. Tehdy byl v bytě nalezený i opilý Z., ho taky poslali na vyšetření do nemocnice. Pak se dozvěděla, že matka na druhý den zemřela. Neví, kde matka kupovala alkohol, od policistů se dozvěděla, že ten alkohol měl pocházet z večerky v Zenitu.

V hlavním líčení svědkyně vypovídala dne 11.3.2014, a to srovnatelným způsobem jako v přípravném řízení. Uvedla, že nevěří argumentaci matčina manžela, že matka alkohol konzumovala ve větší míře než on. Pokud Z. v souvislosti s požitým methanolem nedopadl tak špatně jako její matka, může to být způsobeno tím, že methanol přepil jiným alkoholem.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Veronika Š.**, policejní orgán úkon provedl dne 11.2.2013. Svědkyně uvedla, že se svým otcem Petrem Š. bydlela v jedné domácnosti. Později se ale odstěhovala ke svému příteli, otec v bytě zůstal sám. Otec se prakticky s nikým nestýkal, do hospody nechodil, alkohol konzumoval hlavně doma. Pil tvrdý alkohol. Otec pil denně, měl však určitou míru, chodil totiž do práce a chtěl být tzv. čistý. O víkendech si alkohol dopřál ve větší míře. Ví, že otec si alkohol kupoval v prodejně drogerie a dalšího zboží v Zenitu. Otec se zde znal s personálem. Ví, že prodavačka se jmenovala Jarmila, vedoucí prodejny se jmenoval Luděk. Otec zde kupoval výlučně vodku, zpravidla v litrových lahvích, které nebyly opatřeny etiketou ani kolkem. Původ toho alkoholu nezná. Otec tento alkohol konzumoval asi po dobu dvou let. Z tohoto alkoholu nikdy neměl žádné zdravotní potíže, nestěžoval si, že by ten alkohol byl špatný. Ví, že v té prodejně se alkohol prodával jak před prohibicí, tak po ní. Otec alkohol kupoval převážně u Jarmily, Luděk v obchodě ale rovněž zaskakoval, takže je pravděpodobné, že alkohol prodával otcí i on. Sama si otcův alkohol někdy dala, bylo to výjimečné, neměla nikdy žádné zdravotní potíže. Neví, kdy otec kupoval tento alkohol naposledy, ona sama byla u něj naposledy v pátek dne 2.11.2012. Ví, že u sebe ten alkohol měl, neví, kolik toho bylo. Svědkyni se vybavilo, že toho dne se otec stavoval za ní v práci, mluvil o tom, že v drogerii už byl, nesl si s sebou

flašku vodky. Myslí si, že otec jí volal ještě v neděli, tedy dne 4.11.2012, to ale neví přesně. V pondělí, to znamená dne 5.11.2012 jí volala sestra, že otec zemřel, že jí volal někdo z policie. Otcův kamarád jí pak řekl, že otce odvezli z práce, že se mu udělalo nevolno, byl odvezen k praktickému lékaři. Policie jí potvrdila, že otec je mrtev. Dne 6.11.2012 potom zpřístupnila policii otcův byt, v rámci prohlídky policie zajistila několik lahví, které si odvezla s sebou. Myslí si, že se jednalo výhradně o lahve zakoupené v Zenitu, byly to lahve bez etikety a kolků. Ví, že otec zemřel zřejmě na otravu methanolem. Neví nic o tom, že by si otec takový alkohol kupoval i z nějakého jiného zdroje, než z té drogerie v Zenitu.

V hlavním líčení byla svědkyně vyslechnuta dne 11.3.2014 a vypovídala obdobně jako v přípravném řízení. Dodala, že otec měl doma i jiné značky alkoholu než vodku, šlo ale o příležitostné pití, které např. dostal od známých apod. Ví, že alkohol bez etiket a kolků v prodejně v Zenitu prodávali pouze určitému okruhu lidí, šlo o alkohol, který byl pod pultem. Ví, že nekolikované lahve byly výrazně levnější, zatímco litr vodky v jiném obchodě stál přes 200,- Kč, v Zenitu přišel na 110,- Kč. Ví, že tabák otec nakupoval od někoho z Polska, neví, jestli mu odtud dodávali i nějaký alkohol. Neoznačený alkohol si otec kupoval pouze v Zenitu. Myslí si, že v době prohibice otec ale tvrdý alkohol nekupoval, že měl zásoby doma.

Jako svědek byl vyslechnut Jaroslav H., v přípravném řízení se tak stalo dne 7.2.2013. Svědek uvedl, že byl spolupracovníkem Petra Š. Není mu známo, že by Š. nějak ve větším popíjel alkohol, neregistruje, že by měl nějaké problémy s alkoholem, např. v práci apod. Asi měsíc předtím, než zemřel, mu Petr Š. prodal litrovou láhev rumu, byla bez etiket a za 120,- Kč. Láhev postupně vypil, tekutina v ní chutnala jako normální rum, neměl žádné zdravotní potíže. Ví, že mu Š. ten rum prodal proto, že přecházel na vodku.

V hlavním líčení byl Jaroslav H. vyslechnut dne 12.3.2014, vypovídal obdobně jako v přípravném řízení. Registruje, že Petr Š. měl mít tvrdý alkohol i v době prohibice, to se ale dozvěděl až potom, co umřel. Blíže se k věci svědek vyjádřit nedokázal.

Vyslýchány byly i další osoby, například ty, které měly Ludku Vejmolovi dodávat alkoholické nápoje, respektive ty, které se mohly vyjádřit k otázce, jaký alkohol bylo možno v kritické době zakoupit poblíž prodejny, kterou Luděk Vejmoła provozoval v komplexu Zenit.

Jako svědek byl vyslechnut MUDr. Vladimír H., v přípravném řízení se tak stalo dne 25.3.2013. Svědek uvedl, že je lékař, dělá u dvou společností, Medicoms a Medicentrum. Je také spolujatelem, resp. majitelem restaurací, podniká v gastronomii a je vlastníkem Likérky U Kapličky. Je vlastníkem obchodního podílu ve společnosti, která likérku provozuje. Je tam i jednatelem. Likérku provozuje po dobu asi pěti let, předmětem činnosti je výroba a distribuce lihovin, jde zejména o tuzemák, vodku, režnou, griotku a ochucené vodky. Lihoviny balí do různých obalů. Likérka se v zásadě věnuje provozu v takovém rozsahu, aby zásobovala jeho vlastní sítí. Do obchodní sítě své výrobky distribuoval před delší dobou, od distribuce ustoupil, protože jeho výrobky pančovali. Dá se říci, že posledních pět let své výrobky distribuuje výhradně do restaurací, které provozuje. Dodává i jiným subjektům, které mají o jeho výrobky zájem. Lihoviny, které distribuuje, označuje etiketami vlastní likérky, jsou opatřovány ochrannou známkou, tedy kolkem, který mu dává Celní úřad v Olomouci s označením konkrétního daňového či celního skladu. V jeho likérce byly prováděny pravidelné kontroly, nebyly zjištěny žádné nedostatky. Nevyrábí, ani nedistribuuje neoznačený alkohol, vše je v souladu s právní úpravou. Alkohol vyrábí z lihu, který má doložitelný původ. Z vyjádření svědka vyplývá, že alkohol vyrábí v menším množství,

protože ho dále v zásadě nikam nedistribuuje, jeho společnost nevyužívá žádné obchodní zástupce. Jeho firma ani nepraktikuje rozvoz, zájemci, kteří si alkohol u něj objednají, si pro něj jezdí sami. Svědek v průběhu své výpovědi opakovaně zdůraznil, že veškeré kontroly, které byly provedeny, nezjistily žádné závady, na kvalitu dodávaného alkoholu si nestěžovali ani odběratelé.

MUDr. Vladimír H. před policejním orgánem uvedl, že se dozvěděl, že jistému Ludku Vejmolovi měl dodávat nějaký nezačtený alkohol, který měl obsahovat toxikologicky významné množství methanolu, což mělo způsobit zdravotní potíže u konzumentů. Uvedl, že Ludka Vejmolu vůbec nezná, nikdy ho neviděl, nikdy s ním nejednal. Nemá na něj žádné spojení, nekomunikoval s ním, a to ani prostřednictvím nějakých osob. O tom, že nějaký Vejmol existuje, se dozvěděl prakticky až z příkazu o nařízení domovní prohlídky, resp. prohlídky jiných prostor a pozemků, které byly vydány Okresním soudem v Olomouci. Může se pouze domnívat, proč ho tento člověk označil za dodavatele závadového alkoholu. Otevřel si totiž pizzerii na Teichmannově ulici, která následně způsobila existenční problémy několika provozoven a barů v okolí. Dozvěděl se, že Vejmol byl provozovatelem baru Staré časy na Rožnavské ulici, zřejmě v důsledku otevření jeho vlastní provozovny zkrachoval. V baru, který Luděk Vejmol provozoval, se byl jednou podívat, zda by nebylo vhodné jej převzít a provozovat, když se ale seznámil s měsíčními náklady a tržbami, zjistil, že provoz je absolutně ztrátový, o provozovnu proto zájem neměl. V tom baru se byl podívat někdy v létě loňského roku na základě informace, kterou obdržel od jedné ze svých pacientek, Žanety Š. Ví, že Š. v tom baru pracovala, nabídl jí, aby začala pracovat u něj v pizzerii. Ona s tím souhlasila, když bar skončil, přešla ona i s její kolegyní do jeho pizzerie. Myslí si, že dalším důvodem, proč ho Vejmol označuje za dodavatele závadového alkoholu, může být skutečnost, že Vejmol byl v kontaktu s jeho bratrancem Lukášem H. Ten trpí drobnou duševní poruchou, je důvěřivý a sdílný, s Lukášem se sám ve zlém rozešel někdy v roce 2011. Není možné, aby Vejmol od něj odebíral nezačtený, resp. závadový alkohol, neboť v jeho likérce se žádný takový alkohol nevyráběl a ani se nedistribuoval. Svůj alkohol prodává zhruba za částku 85,- Kč za půllitr v případě tuzemáku a vodky, litrové balení přijde na 170,- Kč. Veškerému alkoholu vystavuje tzv. rodné listy a rovněž faktury, které jsou hrazeny hotově při odběru zboží. Nezná ani nikoho z příbuzných Vejmolů, např. jeho manželku, pokud ona tvrdí, že jí poskytoval nějaké zdravotnické potřeby, ošetření, výživové doplňky, není to pravda, díval se do své kartotéky pacientů a žádné osoby s příjmením Vejmol tam nejsou evidovány. Zná Žanetu Š. a Michaelu L., obě dříve dělaly v baru Staré časy provozovaném Ludkem Vejmolou, obě ženy jsou jeho pacientkami i zaměstnankyněmi. Neudrhuje s nimi žádné bližší, resp. intimní vztahy. Ani jedna z těchto žen v minulosti nebyla jeho přítelkyní. On osobně, ani jeho firma nedistribuuje, resp. nepředprodává alkohol od ostatních výrobců. Nikdy nedošlo k tomu, že by Vejmol navštěvoval v některé z provozoven, kde působil. Svědkovi byla předložena faktura, kterou měl Ludku Vejmolovi vystavit na jeho žádost, konstatoval, že jde o materiál, který vidí poprvé. Jeho bratranec Lukáš H. je alkoholik, nikdy mu neprodával větší množství alkoholu. Lukáše nikdy nežádal, aby dělal distribuci alkoholu vyrobeného jeho společností.

Srovnatelným způsobem MUDr. Vladimír H. jako svědek vypovídal také v hlavním líčení, které bylo provedeno dne 6.5.2014. Navíc zde dodal, že pokud Luděk Vejmol je schopen o něm vykládat určité podrobnosti týkající se jeho osobního, resp. profesního života, dobře si mohl všechno zjistit z internetu. Myslí si, že pro Vejmolu může být dobrou partií na obvinění, to je ale nesmyslné. Policejní orgán dokonce vyloučil, že by láhve obsahující závadný alkohol, byly zavírány na jeho lince. Kde vzal obžalovaný Vejmol nebo jeho zaměstnanci závadný alkohol, je to jeho problém. On osobně nikdy žádný nezačtený alkohol nikomu neprodal, nemá to zapotřebí.

Jako svědek byl vyslechnut Lukáš H., v přípravném řízení byl tento úkon proveden dne 28.2.2013. Svědek uvedl, že jeho bratranec MUDr. Vladimír H. provozuje likérku, protože on osobně bydlí v Bruntále, nechal ho nepravdělně přespávat v Olomouci. Za to mu vypomáhal při čištění skleněných lahví na lihoviny apod. Mícháním lihovin, resp. plněním lahví se ale nezabýval, tomu nerozumí. Svědek připustil, že celní správa u něj zajistila nějaký alkohol, pro který byl trestně stíhán a odsouzen Okresním soudem v Olomouci pro přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 tr. zákoníku. Alkohol ale určitě nebyl od Vladimíra H. Alkohol získal darem u příležitosti svých narozenin od nějakých Vietnamců ve Šternberku. Pokud jde o obchodování MUDr. H. s alkoholem, o tom mu není nic známo. Neví, od koho odebíral líh a další suroviny pro výrobu. Může však potvrdit, že bratranec obchoduje s alkoholem, který je řádně účetně a evidenčně veden a alkohol tzv. bokem neprodává. Svědek připustil, že zná Ludka Vejmolou, potkal ho náhodně v jedné restauraci. Luděk se ho ptal, zda by nemohl sehnat nějaký levnější alkohol, on mu na to odpověděl, že má zrovna něco v autě. K té situaci došlo asi před rokem, možná na vánoce roku 2011. Šlo zrovna o ten alkohol, který obdržel darem od Vietnamců, pár beden toho alkoholu mu dal, šlo o půllitrová balení rumu a vodky. Na těch lahvích byly různé etikety, kolky tam však nebyly. Luděk si ty bedny vzal, šlo asi o dvě bedny rumu a dvě vodky, celkem čtyři kartony. Nic za to nepožadoval, alkohol mu dal tzv. na zkoušku. Pak se s Vejmolou hodně dlouhou dobu neviděl. Ve stejné restauraci se potkali až v době někdy před vyhlášením prohibice. Vejmolou po něm tehdy zase poptával nějaký alkohol. Také v tomto případě zrovna měl nějaký volný alkohol, který dostal od nějakého muže v Bruntále. Ten se mu představil jako jednatel likérky RD Spirit, jméno již nezná. Ten muž se asi chtěl zbavit alkoholu, proto jemu osobně a ještě nějakým jeho dalším známým nabídl, že jim alkohol dá. Z auta jim vyskládal asi čtyři bedny, šlo o rum, vodku a něco sladkého. Alkohol byl v litrových a půllitrových lahvích, byly tam etikety s uvedením likérky RD Spirit Bystřice pod Hostýnem, některé lašky však etikety neměly. Kolky tyto lahve neměly. Ten alkohol ochutnali, nikomu nebylo špatně, nikdo neměl zdravotní potíže. Alkohol, který nevypili na místě, naložil do auta a s tím alkoholem potom jel zpátky do Olomouce, kde se náhodně setkal s Ludkem Vejmolou. Vejmolovi řekl, že alkohol mu doveze domů, již z minulého setkání věděl, že bydlí v xxx. Ten alkohol mu přivezl kolem desáté hodiny večer. Vejmolou mu za alkohol dal cigarety, šlo prakticky o směnný obchod, žádné peníze po něm nepožadoval. Od té doby se s Ludkem Vejmolou již nesešel. Neví, zda se Vejmolou zná s MUDr. H., myslí si, že maximálně od vidění, spíše ale ani to ne. Nemyslí si, že by mu bratranec dodával nějaký alkohol, myslí si, že ho ani nezná. Když Vejmolovi dával alkohol, řekl mu, že jde o alkohol z Likérky U Kapličky, protože on se ptal na původ. Řekl mu to proto, že ho nenapadlo nic jiného, byla to jediná likérka, kterou znal. Řekl mu to proto, aby ho ubezpečil, že je alkohol dobrý. Alkohol z Likérky U Kapličky to ale rozhodně nebyl, jak již říkal, pocházel z Bruntálu. MUDr. H. nevěděl o tom, že Vejmolovi dal nějaký alkohol. Pokud někdo tvrdí, že v minulosti byl společně s MUDr. Vladimírem H. za Vejmolou v jeho bydlišti v Charvátcech, není to pravda. Osobně nikdy nevezl nějaký alkohol do provozovny Ludka Vejmolou v areálu, v komplexu Zenitu. Vůbec vlastně ani neví, co to je.

V hlavním líčení byl Lukáš H. vyslechnut dne 6.5.2014 a vypovídal obdobně, jako v přípravném řízení.

Jako svědkyně byla vyslechnuta Michaela L., policejní orgán úkon provedl dne 16.4.2013. Svědkyně uvedla, že od léta roku 2011 jí Žaneta Š. sehnala brigádu, pracovala jako barmanka v kavárně Staré časy v Olomouci. V kavárně se se Žanetou Š. střídala, dělaly na opačných směněch. Kavárnu provozovala manželka Ludka Vejmolou, který ji také navštěvoval, moc spolu ale v kontaktu nebyli, vše spíše vyřizovala paní V. Nepamatuje si, že by do této kavárny za její směny někdy přišel

MUDr. Vladimír H. H. ale zná, Š. byla jeho pacientkou, doporučila ho k němu. Není jí známo, že by mezi Š. a MUDr. H. byl nějaký bližší vztah, intimní poměr. Protože se Š. měly odlišné směny, neví, zda za ní MUDr. H. jezdil. Za její služby se nestalo, že by MUDr. H. nebo někdo jiný do kavárny přivezl nějaký alkohol, to měla na starosti paní V. V kavárně činnost ukončila k 30.6.2012, V. ji totiž prodala, tehdy za ní Š. přišla s nabídkou, že by mohla působit v pizzerii, kterou MUDr. H. chtěl otevírat v Olomouci na Teichmannově ulici. Nabídky využila. Neví nic o tom, že by Š. byla s MUDr. H. někdy na dovolené. Jméno Jarmila Ch. jí nic neříká.

Obdobně Michaela L. vypovídala v hlavním líčení dne 18.12.2014. Mimo jiného konstatovala, že MUDr. H. je i v současnosti jejím zaměstnavatelem. Uvedla, že osobně neviděla MUDr. H., že by Ludku Vejmolovi dodával nějaký alkohol, to se dozvěděla až v průběhu procesu, který je v této věci veden. Neví, od koho se to dozvěděla, venku se to ale šířilo. Reálně neví o ničem, co by mohlo nasvědčovat tomu, že H. alkohol dodával. Osobně nikdy neviděla, že by ve vzájemném kontaktu byl Luděk Vejmol s MUDr. H. a neviděla ani to, že by s MUDr. H. byla v kontaktu Vejmolova manželka. Ví, že Vejmol v kritické době provozoval ještě obchod v Zenitu, ona sama působila jen v kavárně. V tom obchodě nikdy nebyla.

Jako svědkyně byla vyslechnuta Žaneta Š., policejní orgán úkon provedl dne 6.3.2013. Svědkyně uvedla, že Ludka Vejmolu zná pouze od vidění, v minulosti pracovala jako servírka v kavárně Staré časy v Olomouci, kterou provozovala jeho manželka. Svědkyně připustila, že zná MUDr. Vladimíra H., zná ho ale pouze jako svého lékaře, blíže se nestýkali. Při některém z vyšetření se mu zmínila, že bude končit jako servírka v kavárně, ptala se ho, zda by nevěděl o nějakém novém místě, on jí řekl, že by brzo mohla pracovat jako servírka v pizzerii na Teichmannově ulici. Tam skutečně asi od poloviny měsíce listopadu 2012, brigádně nastoupila. Pizzerii vlastní firma, ve které má MUDr. Vladimír H. vlastní obchodní aktivity. Žaneta Š. rozhodně odmítla, že by někdy v minulosti seznámila MUDr. Vladimíra H. s Ludkem Vejmolou. Popřela, že by MUDr. H. byl v kterékoli době jejím přítelem. Neví nic o tom, že by mezi Vejmolou a MUDr. H. v minulosti někdy probíhaly nějaké obchodní vztahy, v zásadě ani nezná podnikatelské aktivity těchto mužů. Žaneta Š. uvedla, že se MUDr. H. za ní v době, kdy ještě pracovala pro manželku Ludka Vejmony, zastavil v kavárně. Ani u jedné návštěvy ale Vejmol nebyl přítomen. On se v kavárně nezdržoval, spíše tam chodila jeho manželka. Nezná Lukáše H. Kavárnu Staré časy alkoholem zásobovala paní V., zpravidla tak, že jela do Makra. Neví o tom, že by MUDr. H. provozoval likérku. Pokud se MUDr. H. za ní stavil v kavárně staré časy, zřejmě to bylo ze zvědavosti, doslechl se totiž, že to tam krachuje.

Srovatelným způsobem se pak svědkyně k projednávané věci vyjádřila v hlavním líčení, které bylo provedeno dne 2.7.2014. Také v této výpovědi zdůraznila, že neví nic o dodávkách, které MUDr. H. měl realizovat pro Ludka Vejmolu, ani neví, jestli se ti dva znali. Svědkyně zopakovala, že mezi ní a MUDr. H. mohl být v minulosti maximálně kamarádský vztah, připustila, že mu někdy vyšla vstříc a byla na cvičišti s jeho psem. Považuje to za normální, protože ji MUDr. H. zaměstnával a ona mu takto pomáhala.

Jako svědek byl vyslechnut Petr K., v přípravném řízení se tak stalo dne 16.4.2013. Svědek uvedl, že asi pět let se zná s Ludkem Vejmolou, ví kde bydlí. V průběhu doby se dozvěděl, že Luděk může sehnat levnější alkohol. Došlo k tomu zřejmě na jaře loňského roku, šlo o rum, Luděk mu říkal, že litr může sehnat za 100,- Kč. Cena byla příznivá, asi do čtrnácti dnů mu Luděk přivezl dvě půllitrové lahve. Ty měly kolký, nebyly ale opatřeny etiketami. Rum byl postupně zkonsumován, podílelo se na

tom více lidí, nikdo neměl nějaké zdravotní potíže. Nějaký čas si u Ludka levný alkohol neobjednával, znovu tak učinil až v říjnu 2012. Objednal si dva litry, Luděk mu alkohol zajistil v průběhu čtrnácti dnů. Lahve nebyly opatřeny kolkem ani etiketou což se mu zdálo podezřelé. Byly ale uzavřeny originálním víčkem. Luděk ho ubezpečoval, že jde o stejný alkohol, který dostal minule. Tento rum znovu postupně zkonsumoval, nezaznamenal žádné zdravotní potíže. Z vyjádření svědka je zřejmé, že nezná MUDr. H., z popisu, který provedl, však lze dovodit, že jeho auto viděl v Charvátce na podzim loňského roku. Neví ovšem, kdo tento automobil řídil. Asi s týdenním odstupem se od Ludka dozvěděl, že tím řidičem byl MUDr. H., kterému to auto také patří. Nezná Lukáše H., nezná Jarmilu Ch.

V hlavním líčení byl Petr K. vyslechnut dne 12.3.2014, vypovídal obdobně, jako v přípravném řízení. Dodal, že obžalovanou Jarmilu Ch. zná od vidění. V průběhu výslechu dovodil předpoklad, že v obou případech, kdy si od Ludka bral levný alkohol, byl dodavatel stejný, neboť stejná byla i cena. Také v hlavním líčení svědek zdůraznil, že po požití alkoholu neměl žádné zdravotní potíže.

Pouze v hlavním líčení byli vyslýcháni tito svědkové.

Jiří Z. vypovídal dne 6.5.2014, kdy uvedl, že obžalovaného zná z obchodu, který provozoval. V prodejně mohl koupit různý sortiment, on osobně zde kupoval pivo, cigarety, noviny a občas rum. Alkohol byl v prodejnách v půllitrovkách, litrovkách, registroval, že lahve měly etikety a kolky. Je však pravdou, že si zde koupil také nějaký alkohol bez kolků, mu to nevadilo, ten alkohol byl totiž levnější. Lacinější alkohol, který si koupil, byl s palírnou od kapličky ze Slavonína. Pak mu Vejmolka řekl, že má ten samý, akorát je to bez kolků a je to ještě levnější. Bral tedy levnější variantu. Že byl alkohol ze Slavonína, poznal z údaje uvedeného na etiketě. Alkohol jinde nekupoval, když měl Vejmolka zavřeno, sem tam zašel na pivo do jiného stánku. Ví tedy, že levný alkohol se prodával v té lokalitě i na jiných místech, šlo opět o alkohol bez kolků a etiket. Prodával se například u školy na Povelu, kde dříve byla trafika, později zelenina, teď je to zavřené. Alkohol se tam dokonce rozléval, lidi tam vyloženě chodili na čtvrtky. Neoznačený alkohol tam prodávali do doby, kdy měl otevřený obchod i Vejmolka, pak ty obchody zavřeli, když začala metanolová aféra. Ví, že z alkoholu, který prodával Vejmolka, se nikomu neudělalo špatně. Slyšel, že v té lokalitě se metanolem otrávil nějaký lidé, kteří umřeli. Konkrétně ví o panu Š., o něm ví, že si z práce nosil nekolokované cigarety, jak to bylo s alkoholem, neví. Š. mu nosil cigarety, alkohol nikdy. Zná také H., ví o něm, že když Vejmolka alkohol neměl, chodil ke škole do budky pro alkohol. Manžele Z. nezná, možná od vidění.

Jako svědek byl dne 2.7.2014 vyslechnut **Vladimír D.**, který uvedl, že oba obžalované zná z obchodu, kam chodil nakupovat. Z jeho vyjádření je zřejmé, že zde také kupoval nekolokovaný alkohol, protože byl levnější. Rozdíl mezi kolokovaným a nekolokovaným alkoholem byl značný, šlo až o 130,- Kč na litr. O možnosti koupit nekolokovaný alkohol se dozvěděl od svého známého, který mu prodával cigarety a rum, ten byl někdy s etiketou, někdy bez. Kolky tam ale nebyly. Jeho známý mu poradil, že má jít do Zenitu, že to tam prodávají také a ještě snad o deset korun laciněji, než on. Ten známý mu říkal, že nekolokovaný alkohol v té lokalitě prodávají i na jiných místech, například v novinovém stánku na Jánského, na Holečkové, u Piňousů a podobně. Tehdy nebyl problém sehnat nekolokovaný alkohol. Osobně kupoval rum. Ptal se Vejmolky, odkud ten alkohol má, on mu ukazoval, že je z likérky ve Slavoníně. Nekolokovaný alkohol podle svědka bylo možno sehnat i v době prohibice například v obchodě na Novém Světě. Jeho kamarádem byl Petr Š., který zemřel, byl to právě on, kdo mu dříve, než začal nakupovat u Vejmolky, nekolokovaný alkohol dodával. Když alkohol kupoval u Vejmolky, neví, kdo konkrétně mu tam alkohol prodával.

V hlavním líčení dne 9.9.2014 byl vyslechnut jako svědek Miroslav S., který uvedl, že zná oba obžalované. Ví, že v prodejně v Zenitu prodávala hlavně Ch., Vejmolu za ní zaskakoval, když Ch. měla volno. Do obchodu chodil asi dva roky, než ho zavřeli. Kupoval si zde také rum, v půllitrové lahvi, byl bez kolků a etiket. To, že zde prodávají takový alkohol, se dozvěděl u bezdomovců. Nekolkovaný alkohol byl výrazně levnější, než kolkovaný, na prodejně nebyl vystaven, byl umístěn pod pultem. Alkohol, který si koupil, také pil, nikdy po něm neměl zdravotní potíže. Ví, že když vypukla metanolová aféra, vzali Vejmolu na vazbu, z médií ví, že měl prodávat závadný alkohol s metanolem, osobně takový druh alkoholu ale u Vejmolu nikdy nekoupil. Neví, kdy tam v tom obchodě byl naposledy. Nekolkovaný alkohol bez etiket mu prodávali oba obžalovaní. Také tento svědek zmínil, že ví o tom, že nenzačený alkohol prodávali i jinde například v kiosku u školy. Jestli se v této lokalitě dal tento druh alkoholu koupit i jinde, neví.

V tomtéž hlavním líčení byl jako svědek vyslechnut Pavel M., který vypověděl že zná obžalovaného po dobu několika let. Shodou okolností v minulosti navštěvoval kavárnu, kterou Vejmolu provozoval. Ví také, že Vejmolu měl obchod s prodejem tzv. přes pult. Neslyšel, že by Vejmolu prodával tvrdý alkohol bez etiket a bez kolků. V jisté době sám působil jako obchodní zástupce a Vejmolovi dodával alkohol. Slyšel o tom, že MUDr. H. byl výrobcem a distributorem alkoholu. Slyšel, že H. měl likérku, přesně ale neví, jakou, o to se nezajímal. Neví, jestli se Vejmolu s H. znali přímo osobně, H. ale chodil do kvarány Staré časy. H. zde chodil za svou přítelkyni Žanetou, šlo o dívku, se kterou měl poměr. Osobně neviděl, že by v kavárně v kontaktu byli obžalovaný s MUDr. H. Slyšel, že Vejmolu měl s prodejem tvrdého alkoholu problémy, osobně se s ním o tom ale nebavil. Aktuálně nejsou spolu v kontaktu. Obžalovanou Ch. zná z doby, kdy provozovnu sám zásoboval.

Jako důkaz nalézací soud prováděl několik znaleckých posudků, které byly vypracovány již v přípravném řízení.

V hlavním líčení, a to dne 6.5.2014 byl vyslechnut jediný ze zpracovatelů, a to znalkyně z oboru **zdravotnictví odvětví toxikologie** RNDr. Kateřina Zedníková, CSc. Znalkyně posudky zpracovávala na poškozené Věru Z. a Petra Š., v hlavním líčení oba posudky podala shodně s písemným vyhotovením.

Pokud jde o Věru Z., znalkyně v písemném vyhotovení posudku konstatovala, že chemicko-toxikologickým vyšetřením biologického materiálu odebraného při pitvě zemřelé byl v její krvi i moči prokázán metanol, etanol a aceton. V krvi bylo stanoveno 0,37 g/kg metanolu, 4,77 g/kg etanolu a 0,1 g/kg acetonu. V moči bylo stanoveno 0,23 g/kg metanolu, 2,57 g/kg etanolu a 0,01 g/kg acetonu. V séru získaném z krve odebrané při pitvě bylo stanoveno 0,23 mg/l v moči odebrané při stejném úkonu pak 8,64 mg/l kyseliny mravenčí (k pitvě zemřelé došlo dne 14.11.2012). Posudek obsahuje i hodnoty metanolu, etanolu a kyseliny mravenčí v průběhu dne 13.11.2012. Podle znalkyně stanovené koncentrace metanolu a kyseliny mravenčí, to znamená metabolitu metanolu jednoznačně svědčící pro smrtelnou intoxikaci metanolem. Ze zdravotnické dokumentace vyplývá, že Věra Z. byla Fakultní nemocnicí v Olomouci přijata krátce pře dpolednem dne 13.11.2012. Již v úvodu hospitalizace byl diagnostikován život ohrožující rozvrat metabolismu, toxikologické vyšetření provedené přibližně ve 13:50 hodin téhož dne prokázalo akutní otravu metanolem, byla započata cílená léčba infuzemi etylalkoholu. V krátkém časovém intervalu od počátku hospitalizace, zhruba kolem 19:00 hodin, se na podkladě rozvratu látkové výměny organismu rozvinul léčebně nezvladatelný otok mozku. Při kontrolním

odběru provedeném kolem 19:00 hodin dosahovala koncentrace metanolu v krvi poškozené hodnoty 0,69 g/kg.

V případě zemřelého Petra Š. byla situace obdobná, v krvi i moči byl prokázán metanol, etanol a aceton. Pokud jde o krev a moč, které byly odebrány při pitvě zemřelého, v krvi bylo stanoveno 0,55 g/kg metanolu, v moči 1,07 g/kg metanolu. V séru bylo stanoveno 218 mg/l a voči 359 mg/l kyseliny mravenčí, tedy metabolitu metanolu. Uvedené koncentrace metanolu a kyseliny mravenčí svědčí pro smrtelnou intoxikaci touto látkou.

V hlavním líčení znalkyně konstatovala, že samotný metanol je podstatně méně toxický, než jeho metabolit kyselina mravenčí. Znalkyně specifikovala, že smrtelné hodnoty metanolu jsou udávány v různých literaturách různě, ale poslední zdroje, které lze považovat za nejspolehlivější, hovoří o tom, že již koncentrace 0,4 g/kg metanolu je již považována za nejnižší možnou smrtelnou hranici. Současně jsou ale známy případy přežití i mnohem vyšších koncentrací, například v případech, kdy byl podán, nebo zároveň požit etanol. Z pohledu uvedeného hodnoty zjištěné u poškozených lze považovat za smrtelné. Obdobný závěr platí i ve vztahu k hodnotám kyseliny mravenčí. Přesto, že jsou známy maximální hodnoty kyseliny mravenčí, se nedá stanovit maximální koncentrace metanolu v organismu. Z vyjádření znalkyně lze dovodit, že neexistuje analýza, která by prokázala individuální shodu metanolu, neexistuje tedy metoda, která by potvrdila, že se v těle otráveného nachází metanol s určité konkrétní závažné lahve. Současně nelze ani dovodit závěr, že pokud láhev s metanolem dosahuje určité hodnoty a v těle poškozeného se najde stejná hodnota metanolu, je zřejmé, že se člověk otrávil z této lahve. Ke stejné koncentraci metanolu v organismu člověka totiž může vést vypití různého množství různých nápojů buď ve směsi s etanolem, nebo čistého metanolu v určitých různých časových intervalech. Podle znalkyně je v zásadě vyloučeno ztotožnit, zda metanol ze dvou odlišných lahví pochází ze stejného zdroje, protože metanol je čisté chemické individuum a ve vzorku buď je a nebo není, a to v takové či oné koncentraci. Čistý alkohol, například pálenka, obsahuje ještě všelijaké jiné látky, které vznikají destilací a na základě analýzy těchto minoritních složek lze konstatovat, zda dva alkoholické nápoje jsou stejné, protože mají stejné množství minoritních látek. Pokud jde o čistý metanol, ten minoritní látky neobsahuje. Pokud je metanol obsažen v lahvi společně s etanolem, je pro následky působení metanolu rozhodující, kolik lahve obsahuje etanolu. Etanol totiž působí jako antidotum. Etanol a metanol jsou navzájem neomezeně mísitelné kapaliny, to platí i pro jejich míchání s vodou.

Jako důkaz soud prováděl také znalecké posudky z **oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství**. Ty, na základě provedených pitev, se zabývaly okolnostmi úmrtí poškozených Petra Š. a Věry Z. Za splnění zákonných podmínek byly posudky přečteny v hlavním líčení.

Pokud jde o Petra Š., znalci dospěli k závěru, že bezprostřední příčinou smrti byl těžký otok mozku při akutní otravě etanolem. Pro takový závěr svědčí především výsledky toxikologického vyšetření biologického materiálu. Jako doba úmrtí byl stanoven den 5.11.2012 v 17:00 hodin, k úmrtí mělo dojít v sanitě při převozu do fakultní nemocnice.

V případě poškozené Věry Z. bezprostřední příčinou úmrtí byl rovněž těžký otok mozku s následnou tzv. mozkovou smrtí, ke které vedl s životem neslučitelný rozvrat látkové přeměny organismu při akutní otravě poškozené metylalkoholem. Jako čas úmrtí byl stanoven den 14.11.2012 ve 14:33 hodin, k úmrtí mělo dojít ve Fakultní nemocnici v Olomouci.

Jako důkaz, přečtením v hlavním líčení, byly provedeny i další znalecké posudky z oboru **kriminalistika, odvětví mechanoskopie a daktyloskopie.**

Jako důkaz nalézací soud prováděl lékařské zprávy týkající se dalších poškozených, Ladislava Z. Miroslava H.

V případě Ladislava Z. bylo Fakultní nemocnicí v Olomouci konstatováno, že utrpěl onemocnění při konzumaci blíže neurčené látky obsahující toxicky významné množství metanolu, následně byl hospitalizován od 13.11.2012. Pro intoxikaci metanolem byla provedena akutní hemodialýza, probíhalo další léčení na jednotce intenzivní péče II. Interní kliniky. Tato léčba spočívala zejména v dlouhodobé aplikaci 96% etanolu. Omezení pacienta v běžném životu nastalo v rozmezí vlastní hospitalizace, která trvala do 27.11.2012, spočívalo především vstupně z důvodu klinického stavu pacienta (č.l. 517).

Miroslav H. podle obdobného vyjádření Fakultní nemocnice v Olomouci utrpěl otravu metylalkoholem. Podrobnosti a okolnosti otravy nejsou známy. Závěru o otravě metylalkoholem odpovídaly příznaky při přijetí, to znamená třes, porucha vědomí a slinění. Poškozený byl hospitalizován ve Fakultní nemocnici v Olomouci od 10.11. do 19.11.2012. Léčení spočívalo především v kontinuální hemodialýze, podávání infuzí etanolu, v umělé plicní ventilaci. Na běžném způsobu života byl poškozený omezen po dobu hospitalizace, byl totiž utlumen léky a připojen na dialýzu a ventilační přístroj. Zdravotní problémy poškozeného byly komplikovány dřívějším toxonutritivním poškozením jater. Lze předpokládat, že se poškozený vyléčí bez trvalých následků (č.l. 511).

Nalézací soud jako důkaz prováděl i další listinné materiály, z nichž za nejpodstatnější považuje tyto:

- odborná vyjádření celně technické laboratoře, která zkoumala vzorky zajištěné pracovníky Celního ředitelství Olomouc v provozovně drogerie v objektu Zenit Olomouc provozovatele Ludka Vejmony a také další vzorky, zajištěné při ohledáních v bydlících poškozených. Z provedených rozborů vyplývá, že lahve, resp. vzorky z nich zajištěné, obsahovaly významné množství metanolu, který v řadě zajištěných vzorků byl mnohdy i vyšší než 41 g/l. Stanovený obsah metanolu tedy převyšoval nejvyšší přípustnou koncentraci. U zbytků alkoholu zajištěných u manželů Z. část vzorků vykazovala chromatograficky shodné parametry, jako alkohol zajištěný v prodejně Ludka Vejmony. Zkoumány byly i prázdné lahve zajištěné při domovních prohlídkách v bydlišti a provozovně MUDr. Vladimíra H. Ve třech zajištěných stopách byl zjištěn metanol, jednalo se o zbytky tekutin v prázdných lahvích (č.l. 581 a násl.).

- protokoly o ohledání místa činu a fotodokumentace provedené v domovech poškozených. Dokumentovaný je mimo jiného nález lahví, jejichž obsahy byly zkoumány celně technickou laboratoří (č.l. 4-10, 8-21 a další).

- vyjádření Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Olomouci ze dne 7.4.2014 (č.l. 1397). Z tohoto vyjádření vyplývá, že v průběhu měsíců července až listopadu 2012 bylo na území města Olomouce provedeno devatenáct kontrol spojených s odběrem vzorků lihovin do laboratoře Státní zemědělské a potravinářské inspekce na stanovení metanolu, případně dalších závadných látek. Z odebraných vzorků byl jeden nevyhovující skutečným obsahem etanolu (deklarováno 37,5%, zjištěno 21,2%). Nadlimitní množství metanolu, 2-propanolu, terciárního butanolu a bitrexu v žádném

z uvedených vzorků nebylo zjištěno. Z vyjádření uvedeného orgánu je zřejmé, že výsledky kontrol postihují i období po vypuknutí tzv. metanolové aféry, tedy dobu od 6.9.2012.

- vyjádření Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje (č.l. 1433 a násl.). Z uvedeného materiálu je zřejmé, že policejní útvary působící na území olomouckého okresu v době od 1.6.2012 do 11.11.2012 evidují pouze jeden případ související s otravou metanolem s následným poškozením zdraví, či úmrtím - KRPM-147633/TČ-2012-140080-Luděk Vejmla a spol. Ze strany policejního orgánu bylo dále prováděno prověřování ve věci neznámého pachatele pro podezření ze spáchání trestného činu ohrožování zdraví závadnými potravinami podle § 157 odst. 1, 3 tr. zákoníku, šlo o podezřelé úmrtí poškozené O. pod sp. zn. KRPM-146755/TČ-2012-140080. Zde však bylo zjištěno, že k úmrtí došlo otravou etanolem, nikoli metanolem a věc byla odložena podle § 159a odst. 1 tr. řádu. Další případ otravy metanolem byl prověřován podle § 158 odst. 3 tr. řádu rovněž ze strany policejního orgánu pod sp. zn. KRPM-21898/TČ-2013-140080, kde jako poškozená figuruje Pavla K. Zde bylo rovněž rozhodnuto podle § 159a odst. 1 tr. řádu, neboť nebylo prokázáno cizí zavinění související s úmrtím poškozené, kdy intoxikace s největší pravděpodobností byla způsobena konzumací tekutiny s vysokým obsahem metanolu, kterou si poškozená přinesla ze svého zaměstnání ve společnosti Farmak a.s. Olomouc. Stejný zdroj intoxikace byl zjištěn i v rámci trestního řízení vedeného PČR pod KRPM-79053/TČ-2014-140574. Také zde zdroj metanolu měl pocházet ze společnosti Farmak a.s.

Především o okruh shora uvedených důkazů je opřeno vyličení skutkového děje. Obhajobou bylo navrženo, aby dokazování bylo doplněno dalšími důkazy. Požadavky obhajoby byly akceptovány, poté již další návrhy na doplnění dokazování nebyly vzneseny. Z provedených důkazů nalézací soud vzal za prokázané následující nejpodstatnější skutkové okolnosti.

Luděk Vejmla provozoval v průběhu měsíců března až listopadu 2012, ale také v předchozí době, jako fyzická osoba podnikající pod obchodním jménem Luděk Vejmla IČ 63314011, prodejnu smíšeného zboží na ulici Dr. Nedvěda č. 4 v Olomouci (tzv. komplex Zenit). V prodejně zaměstnával jako prodavačku spoluobžalovanou Jarmilu Ch. Minimálně od měsíce března 2012 Luděk Vejmla zásoboval uvedenou provozovnu tvrdým alkoholem, zejména rumem a vodkou, který nebyl označen ve smyslu příslušných zákonných ustanovení (v podrobnostech viz výrok rozsudku). Lahvím s obsahem deklarovaným jako rum a vodka chyběla především kontrolní páska určená k označení lihu a etiketa výrobce. Tento alkohol Luděk Vejmla buď rozdál nebo prodal svým příbuzným a známým, v některých případech jej sám konzumoval, v řadě případů ho ale také sám, nebo prostřednictvím své prodavačky Jarmily Ch., prodal za výrazně zvýhodněnou cenu tzv. stálým zákazníkům. Takovou skutečnost lze považovat za nespornou, vyplývá prakticky ze všech důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny. Prodej neoznačeného alkoholu byl prokázán provedenými kontrolami na provozovně obžalovaného i svědeckými výpověďmi Miroslava H., Ladislava Z. i jejich příbuzných a dalších svědků. Nelze přehlédnout, že prodej řádně neoznačeného alkoholu na předmětné provozovně doznávají i samotní obžalovaní, tedy Luděk Vejmla i Jarmila Ch.

Podstatou vedeného řízení nebylo objasnění otázky, kdo Luděku Vejmlovi dodával neoznačený alkohol. Lze však konstatovat, že velmi pravděpodobně to byl MUDr. Vladimír H. Ten skutečnost, že by Luděk Vejmla znal a obchodoval s ním, jednoznačně odmítl. Obdobně variantu, že by dodavatelem Luděka Vejmly byl právě MUDr. Vladimír H., popřel jeho bratranec Lukáš H., který s ním v rozhodné době spolupracoval. Nelze pominout, že provedené znalecké posudky z odvětví mechanoskopie a daktyloskopie neprokázaly argumentaci obžalovaného Luděka Vejmly, že alkohol mu dodával právě

MUDr. Vladimír H. Současně však platí, že výpověď obžalovaného, přes shora uvedené nestojí osamoceně, izolovaně. Skutečnost, že právě MUDr. Vladimír H. mohl být dodavatelem neznačeného alkoholu, vyplývá z dalších provedených důkazů, například ze svědeckých výpovědí manželky a otce obžalovaného. Tato skutečnost je podporována také svědeckou výpovědí Petra K. Zřejmě nejpodstatnějším důkazem v tomto směru jsou však svědecké výpovědi, které v průběhu vedeného řízení učinil Lukáš H. Způsob, kterým popisoval nabytí alkoholu, který následně měl v několika případech dodat Ludku Vejmolovi, nelze považovat ani za věrohodný, ani za přesvědčivý. Jde o popis série absurdních dějů, které zcela jistě nemohly proběhnout tak, jak je Lukášem H. popisováno. Otázku, kde Lukáš H. přišel k alkoholu, který dodal Ludku Vejmolovi, lze vysvětlit jediným rozumným způsobem – zdrojem, ze kterého Lukáš H. získával neznačený alkohol, byl jeho bratranec, který v kritické době mimo jiného provozoval také Likérku u kapličky. Tento závěr je ale uváděn spíše jen pro úplnost, když není rozhodný pro posouzení trestní odpovědnosti Ludka Vejmony, ani Jarmily Ch.

Za nesporné lze dále považovat, že Petr Š. a Věra Z. zemřeli dne 5.11.2012 resp. 14.11.2012 v důsledku těžkého otoku mozku při otravě metylalkoholem. Miroslav H. a Ladislav Z. pak v důsledku požití lihovin obsahujících výrazně vyšší, než povolenou hodnotu, byli metanolem intoxikováni, museli být hospitalizováni ve Fakultní nemocnici v Olomouci, jejich život se však v důsledku léčebných procesů podařilo zachránit. Taková skutečnost je prokazována především závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie. Nálezací soud se v rámci vedeného řízení primárně musel vypořádat s otázkou, kde a u koho si poškození alkohol obsahující metanol obstarali. Přitom jednoznačně dovedl závěr, že zdrojem závadného alkoholu, který vedl k otravě poškozených, či dokonce k jejich úmrtí, byla prodejna provozovaná Ludkem Vejmolou.

Obžalovaný doznal, jak je ostatně zřejmé z jeho výpovědi, že ve své prodejně prodával neznačený alkohol, obdobně nerozporoval skutečnost, že v jeho prodejně při provedených kontrolách byl zajištěn alkohol obsahující nepřipustné množství metanolu. Skutečnost, že na prodejně Ludka Vejmony se nacházel alkohol obsahující mnohem vyšší, než přípustnou koncentraci metanolu, je více než průkazně potvrzována odbornými vyjádřeními celně technické laboratoře a protokoly o provedených zkouškách. Obhajobou bylo argumentováno především tak, že přes objektivní nález učiněný v prodejně obžalovaného nebylo řádně prokázáno, že by poškození závadné lahve, jejichž konzumace vedla k otravě, respektive dokonce k jejich úmrtí, zakoupili právě v prodejně provozované Ludkem Vejmolou. V té souvislosti bylo zejména poukazováno na skutečnost, že neznačený alkohol se prodával i na jiných místech v lokalitě, kde bydleli všichni poškození. Podle obhajoby nelze dovést provázanost mezi zdravotně závadným alkoholem zajištěným v prodejně Ludka Vejmony a vzniklými následky také proto, že v bydlících poškozených byly nalezeny i lahve s jiným množstvím metanolu, než který byl zjištěn v lahvích zajištěných na prodejně Ludka Vejmony.

Uvedené námitky podle zdejšího soudu nejsou způsobitelné zvrátit závěr o vině obou obžalovaných, a to přesto, že argumentace obhajoby v zásadě odpovídá provedeným důkazům. Ze svědeckých výpovědí osob, které byly vyslechnuty na základě požadavku obhajoby, tedy ze svědeckých výpovědí Jiřího Z., Vladimíra D. a dalších osob vcelku jednoznačně vyplývá, že v lokalitě, kde poškození bydleli, nepochybně existovala i jiná místa, kde bylo možno zakoupit neoznačený a nekontrolovaný alkohol za příznivou cenu. Obdobně nelze zpochybňovat argument obhajoby, že se v bydlících poškozených našel alkohol obsahující i jiné hodnoty metanolu, než které byly zjištěny v alkoholu nalezeném v obchodě obžalovaného. Přesto ale ani souhrn těchto základních skutečností nemohl vést soud k závěru, že poškození alkohol, který vedl k jejich otravám, resp. dokonce k jejich úmrtím, koupili jinde, než v provozovně Ludka Vejmony.

Zásadní nedostatek argumentace obhajoby nalézací soud spatřuje v tom, že nelze paušálně ztotožňovat alkohol neznačený kolkem a etiketou, prodávaný za lacinou cenu, s alkoholem zdraví závadným, obsahujícím nepřipustné množství metanolu. Významným důkazem, který přesvědčivě odpovídá na otázku, kdo koncovým odběratelům prodával alkohol s nepřipustným množstvím metanolu, jsou výsledky šetření, které bylo provedeno Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí. Z vyjádření tohoto orgánu je zřejmé, že v rozhodném období bylo realizováno mimořádně velké množství kontrol zaměřených na „podezřelé lihoviny“, nadlimitní množství metanolu, či jiných, zdraví závadných látek, však v jiných případech, než na prodejně Ludka Vejmolý, zjištěno nebylo. S poznatkem zmíněného orgánu dobře koresponduje výše specifikovaná zpráva Krajské ředitelství PČR v Olomouci, která fakticky vylučuje, že by se na území města Olomouce někdo otrávil metanolem koupeným jinde, než u Ludka Vejmolý. Provozovna Ludka Vejmolý v daném regionu a čase byla objektivně jedinou, která zdravím ohrožujícím alkoholem disponovala a také ho v rozhodném období prodávala. To ostatně vyplývá i ze svědeckých výpovědí přeživších poškozených tedy Miroslava H. a Ladislava Z., kteří za zdroj, kde pořídili alkohol, který vedl k jejich otravě, označili jednoznačně právě provozovnu obžalovaného. Také z výpovědí pozůstalých Petra Š. a Věry Z. lze více než srozumitelně dovodit, že neznačené lihoviny poškození prioritně nakupovali v provozovně Ludka Vejmolý, a to i v rozhodném období. Tvzení obhajoby, že v prodejně Ludka Vejmolý byl zajištěn alkohol s jiným množstvím metanolu, než bylo zjištěno v alkoholu zajištěném v domácnostech poškozených, samo o sobě nemůže zvrátit závěr o vině obou obžalovaných. Význam tohoto poznatku totiž nelze přeceňovat. Pokud jde o nález lahví v bydlíštích poškozených s podstatně vyšší koncentrací metanolu, než jaká byla zjištěna v lahvích na prodejně Ludka Vejmolý, jde o údaj, který nemá zásadnější vypovídací hodnotu. Zkoumány totiž nebyly všechny lahve, které se v obchodě nacházely, protože některé z nich v té době již byly prodány. Získaný výsledek tedy nelze považovat za úplný, ani reprezentativní. Navíc i samotná obhajoba připustila, že koncentrace metanolu v některých lahvích nalezených v domácnostech poškozených s hodnotami zjištěnými v alkoholu zajištěném na prodejně obžalovaného korespondovala. V té souvislosti také nelze přehlédnout, že část vzorků zajištěných v prodejně Ludka Vejmolý vykazuje chromatograficky shodné parametry se zbytky alkoholu nalezeného v bytě poškozených Z. To je významné, neboť zejména v případě těchto poškozených obžalovaný argumentoval, že závadovým alkoholem v době, kdy si ho měli poříditi, již nedisponoval a žádný alkohol již neprodával. Lze tedy uzavřít, že vina obžalovaných byla prokázána bez pochybností, v kategoričké poloze.

Ve výroku rozsudku nalézací soud konkretizoval, kdo z obžalovaných je odpovědný za ten který způsobený následek. U Ludka Vejmolý, bez ohledu na to, komu alkohol konkrétně prodal, je dána paušální odpovědnost za všechny případy, jež vedly k poškození zdraví, nebo úmrtí poškozených. To souvisí s tím, že Luděk Vejmolá jako provozovatel měl na starosti i zásobování, prokazatelně tedy závadný alkohol zajistil, prodával ho, respektive nechal ho prodávat ve svém obchodě. Jarmile Ch. k tíži byly přičteny pouze ty případy, kde bylo zjištěno, že alkohol poškozeným skutečně prodala. Zde soud vycházel zejména z výpovědí obou obžalovaných.

Po právní stránce nalézací soud jednání Ludka Vejmolý v bodě 1. výrokové části rozsudku kvalifikoval především jako zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti podle § 157 odst. 1, 5 tr. zákoníku. Jednání Jarmily Ch. v bodě 2. výroku bylo právně posouzeno jako zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti podle § 157 odst. 1, 3 písm. a), 4 tr. zákoníku. Bylo totiž prokázáno, že oba obžalovaní v rozporu s právními předpisy, které jsou konkretizovány ve výrokové části, měli na prodej potravinu, konkrétně alkoholické

nápoje, jejichž požití k obvyklému účelu, tedy ke konzumaci, bylo nebezpečné lidskému zdraví. Tento alkohol totiž obsahoval metanol v objemu, který mnohonásobně přesahoval nejvyšší přípustnou normu. Luděk Vejmla pak jako provozovatel a zásobovatel prodejny navíc takové potraviny také sobě a jinému opatřil. Skutečnost, že v konkrétním případě byly potraviny nebezpečné lidskému zdraví, je prokazována již samotným reálným stavem, kdy konzumace zdraví škodlivého alkoholu vedla k zásadním zdravotním potížím všech čtyř poškozených. Každý s obžalovaných se protiprávního jednání dopustil proto, že hrubým způsobem porušil hygienické a jiné zákony týkající se těchto potravin. Pro určení právní kvalifikace této části protiprávního jednání obou obžalovaných bylo určující, že Luděk Vejmla popsáním způsobem zapříčinil úmrtí dvou z poškozených, konkrétně Petra Š. a Věry Z., Jarmila Ch. pak zavinila smrt jednoho poškozeného, a to Petra Š. Pojem smrti je vykládán na základě poznatků lékařské vědy jako biologická smrt mozku, tzv. cerebrální smrt, to znamená jako takový stav organismu, u kterého je obnovení všech životních funkcí již vyloučeno (viz například R 16/1986). Provedenými důkazy, zejména pak závěry znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, bylo jednoznačně prokázáno, že cerebrální smrt nastala u obou poškozených.

Jednání obou obžalovaných bylo právně posouzeno jako zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti podle § 157 tr. zákoníku. Již použitou právní kvalifikací tedy soud deklaroval své stanovisko k formě zavinění každého z obžalovaných. Zdejší soud na základě provedených důkazů vzal za prokázané, že oba obžalovaní věděli, že za velmi nízké nákupní ceny je pořízován alkohol bez etikety výrobce a kontrolní pásky. Takový alkohol také dál prodávali, a to dokonce i v době, kdy již nutně registrovali, že na území České republiky je distribuován závadový alkohol, po jehož požití, od počátku měsíce září 2012, docházelo k vlně otrav metylalkoholem. Provedené důkazy neumožňují vyslovení závěru, že by obžalovaní, či jen některý z nich, věděli, že v alkoholu, který zajišťoval Luděk Vejmla, resp. který oba prodávali, se může nacházet zdraví ohrožující látka metanol. Nepochybně jim ale lze klást za vinu, že vzhledem k výše konkretizovaným okolnostem (neoznačené lihoviny a další zmíněné momenty), ale také vzhledem ke svým osobním poměrům, mohli a měli předpokládat, že distribuují závadný alkohol, jehož konzumace může vést k závažným, až život ohrožujícím komplikacím. Ani jeden z obžalovaných evidentně nezachoval potřebnou míru opatrnosti a bez přiměřených důvodů spoléhali, že k poruše nebo ohrožení zdraví požitím tohoto alkoholu nedojde. Proto je dáno zavinění obou obžalovaných minimálně ve formě nedbalosti nevědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Nedbalostní zavinění obžalovaných je pak dáno nepochybně i ve vztahu k uvedeným kvalifikovaným skutkovým podstatám, i to je však k jejich použití dostačující.

Podanou obžalobou bylo jednání Ludka Vejmony kvalifikováno jako zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 odst. 1, 4 tr. zákoníku a jednání Jarmily Ch. jako týž zločin podle § 156 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Státní zastupitelství tedy ve vztahu k základní skutkové podstatě těchto trestných činů dovozovalo úmyslné zavinění obžalovaných. S takovou konstrukcí se nalézací soud neztotožnil, argument, že obžalovaní jednali alespoň ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku nemá oporu v provedených důkazech. Stěžejním argumentem, který vylučuje možnost úmyslného zavinění obou obžalovaných či jen některého z nich, je poznatek, že Luděk Vejmla neoznačený alkohol zajišťoval po delší dobu, oba obžalovaní takový alkohol také po delší dobu prodávali, současně ho také sami, nebo se svými příbuznými konzumovali. Za celé toto období, které trvalo minimálně několik měsíců, však nezaznamenali jediný případ, že by některý z konzumentů, či oni sami, utrpěli nějaké zdravotní problémy. Skutečnost, že oni sami, ani další konzumenti jimi distribuovaného neoznačeného alkoholu, po jeho požití dlouhodobě neměli žádné zdravotní potíže, obžalované objektivně mohla posilovat v jejich přesvědčení, že neoznačený alkohol není zdravotně

závadný. Za takového stavu ale nelze dovodit jedinou konkrétní skutečnost, na základě které by bylo možno konstruovat závěr o tom, že obžalovaní, či jen některý z nich, věděli, že prodejem neznačeného alkoholu mohou zákazníkům způsobit i vážné zdravotní potíže. Není zřejmá jediná skutečnost, na základě které by bylo možno konstruovat závěr o „srozumění“ obžalovaných směřujícím k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem. To vylučuje možnost vyslovit závěr o úmyslném zavinění obžalovaných (v podrobnostech viz také usnesení NS ČR sp. zn. 5 Tdo 721/2014).

Zdejší soud se zabýval otázkou, zda v případě zločinu ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti obžalovaní nenaplnili i znaky některých jiných kvalifikovaných skutkových podstat například těch vymezených v odst. 2 písm. a), resp. písm. c) § 157 tr. zákoníku. Podle těchto ustanovení se pachatel činu dopustí za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek, nebo majetek. Činu se dopustí také ten, kdo jím způsobí těžkou újmu na zdraví. Tyto úvahy soud rozvíjí zejména v souvislosti s již zmíněnou tzv. prohibicí, která byla vyhlášena a rovněž v souvislosti se zdravotními potížemi, kterými měl trpět Miroslav H. Provedené důkazy ale nenasvědčují tomu, že by obžalovaní závadný alkohol distribuovali v době trvání prohibice, nebylo tedy možno dovodit že by protiprávně jednali za události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek. Podezření, že Miroslav H. činem obžalovaných mohl utrpět těžkou újmu na zdraví, vyplývá především z jeho vyjádření, když ve svých výpovědích hovoří o tom, že v důsledku zdravotních potíží, které souvisely s intoxikací metanolem, musel být dlouhodobě hospitalizován na psychiatrii, zmiňoval i další potíže s intoxikací související. K vyslovení závěru, že Miroslav H. v důsledku jednání obžalovaných utrpěl těžkou újmu, absentují potřebné důkazy. Zdejší soud nezpochybňuje hospitalizaci poškozeného v léčebně ve Šternberku, nicméně nebyl prokázán vztah příčinné souvislosti mezi touto hospitalizací a intoxikací metanolem. Provedené důkazy bez pochybností nasvědčují tomu, že Miroslav H. je těžký alkoholik, který v důsledku dlouhodobé nadměrné konzumace alkoholických nápojů trpěl značnými zdravotními potížemi ještě v době před svou intoxikací metanolem. Nejsou tedy zřejmé příčiny jeho hospitalizace. Závěr o tom, že Miroslav H. utrpěl těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, tedy vzhledem k délce hospitalizace delší dobu trvající poruchu zdraví, nebylo možno učinit i s ohledem na vyjádření učiněné Fakultní nemocnicí v Olomouci. Z již výše citované lékařské zprávy, která se týká zdravotního stavu tohoto poškozeného, je zřejmé, že v obvyklém způsobu života, které souviselo s intoxikací metanolu, byl omezen pouze po dobu hospitalizace v tomto zařízení. Z lékařského vyjádření nelze dovodit, že by u Miroslava H. v důsledku intoxikace metanolem bylo indikováno psychiatrické léčení, či jiné obdobné opatření (viz č.l. 511 a násl.).

Jednání obou obžalovaných v bodech 1 a 2 výrokové části rozsudku pak současně bylo právně kvalifikováno také jako přečin porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží podle § 244 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku. V případě obou obžalovaných bylo jednoznačně prokázáno, že uváděli do oběhu zboží bez kontrolních pásek k jeho označení pro daňové účely, Luděk Vejmla pak takové zboží jako provozovatel předmětného obchodu také skladoval. Činili tak v rozporu s příslušnými právními předpisy, které tuto problematiku upravují, zejména v rozporu se zákonem č. 676/2004 Sb. o povinném značení lihu a navazujícími prováděcími předpisy. K tomu je vhodné dodat, že kontrolními páskami k označení zboží pro daňové účely se míní především kontrolní pásky určené ke značení lihu. Kontrolní páskou je páska určená ke značení lihu, který je na daňovém území České republiky vyroben, nebo na daňové území České republiky dovezen (viz § 2 písm. q) zákona č. 676/2004 Sb.). Skladováním je umístění a přechovávání zboží bez nálepek, kontrolních pásek nebo jiných předmětů k jeho označení pro daňové účely do jakýchkoli skladovacích prostor. Zpravidla ale

přítom nepůjde o daňový sklad. Za uvádění do oběhu se považuje především prodej zboží bez nálepek, kontrolních pásek nebo jiných předmětů k jeho označení pro daňové účely. To ale prokazatelně jsou aktivity, kterých se obžalovaní dopouštěli. Je třeba zdůraznit, že z dikce „skladuje“, „uvádí do oběhu“ vyplývá, že se nemůže jednat jen o jednotlivé kusy nebo jen několik málo kusů. Obžalovaní ale prokazatelně prodávali velké množství neznačeného alkoholu, Luděk Vejmolka pak velké množství také skladoval. Byť zákon k postižení nevyžaduje soustavnost tohoto jednání, v konkrétním případě již charakter jednání obou obžalovaných soustavnosti nepochybně nasvědčuje. Jednání obžalovaných bylo kvalifikováno pouze v základní skutkové podstatě, protože ani u jednoho z nich nebylo zjištěno, že by naplnili znaky některé z kvalifikovaných skutkových podstat. Zavinění každého z obžalovaných nalézací soud dovodil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděli, že neznačený alkohol nesmí skladovat ani prodávat a přesto tak činili. Evidentně tedy chtěli způsobem, který je uveden v trestním zákoně, porušit zájem chráněný takovým zákonem.

Z výše uvedeného je zřejmé, že jednání obou obžalovaných šlo proti zájmům chráněným trestním zákoníkem. Oba obžalovaní svým jednáním primárně porušili zájem na ochraně lidského zdraví před potravinami a jinými předměty, jejichž požití nebo užití k obvyklému účelu je lidskému zdraví nebezpečné. Současně porušili zájem na kontrole pohybu zboží podléhajícího zejména spotřebním daním a zájem státu na příjmu z těchto daní, kterým podléhají vybrané výrobky označené k tomuto určenými nálepkami, kontrolními páskami nebo jinými předměty k označení zboží pro daňové účely.

Luděk Vejmolka v zásadě není hodnocen z místa bydliště. Obci xxx bylo pouze konstatováno, že v uplynulých třech letech nebyl projednáván v přestupkové komisi. Kladně je hodnocen z vazební věznice za období, kdy byl omezen na osobní svobodě. Dosud nemá záznam v opise rejstříku trestů. Také Jarmila Ch. Není blíže hodnocena z místa bydliště, Magistrátem města Olomouce bylo uvedeno pouze to, že proti ní dosud nebylo vedeno přestupkové řízení. Z opisu rejstříku trestů je zřejmé, že obžalovaná se v letech 1975 a 1985 dopustila bagatelní trestné činnosti, která byla buď amnestována, nebo řešena uložením podmíněného trestu odnětí svobody, kdy došlo k osvědčení obžalované.

Nalézací soud u obou obžalovaných dovodil polehčující okolnost, tu spatřuje v tom, že oba před spácháním činu vedli řádný život. Takovou polehčující okolnost soud dovodil i v případě Jarmily Ch., neboť ta byla v minulosti uznána vinnou jednáním, které dlouhodobě, prakticky již od změny politického systému, není považováno za protiprávní. Částečně soud jako polehčující okolnost hodnotil výpovědi obžalovaných, neboť ti doznali, že na prodejně, kde působili, dlouhodobě prodávali alkoholické nápoje bez zákonem požadovaného značení. Doznání ale nepostihuje tu podstatnější část protiprávního jednání, kterého se dopustili, neboť oba obžalovaní, tu více, tu méně intenzivně odmítli odpovědnost za zdravotní následky, které poškození utrpěli v důsledku konzumace závadného alkoholu. Logicky potom soud obžalovaným nemohl přiznat ani polehčující okolnost upřímnou lítost. Pro přiznání této polehčující okolnosti totiž nestačí pouhý formální projev, například prohlášení v průběhu trestního stíhání. Vyžaduje se kvalitativně vyšší projev vnitřního postoje pachatele k vlastnímu trestnému činu, a to na základě jeho chování po činu. K tomu ani u jednoho z obžalovaných objektivně nedošlo. Jako přitěžující okolnost u každého z obžalovaných soud hodnotil, že se současně dopustili více trestných činů.

Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud při ukládání trestu oběma obžalovaným zohlednil celou řadu skutečností. Primárně hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu. Význam zájmu chráněného trestním zákoníkem již byl v tomto odůvodnění zmiňován. Vedle této skutečnosti byly úvahy o trestu ovlivňovány také dalšími faktory. Oba obžalovaní byli současně odsouzeni pro dva trestné činy,

ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku jim tedy tresty byly ukládány jako úhrnné, to znamená podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. V případě Ludka Vejmolý to byl zločin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti podle § 157 odst. 1, 5 tr. zákoníku, v případě Jarmily Ch. pak též zločin podle § 157 odst. 1, 3 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku. Luděk Vejmolý byl ohrožován trestní sazbou v rozmezí tři léta až deset let. Jarmila Ch. pak trestní sazbou v rozmezí dvě léta až osm let. V případě obou obžalovaných soud tresty ukládal při spodních hranicích zákonných sazeb, to znamená Ludku Vejmolovi v trvání tří roků, Jarmile Ch. v trvání dvou roků. U každého z obžalovaných soud dospěl k závěru, že účelu trestu lze ještě dosáhnout bez jeho přímého výkonu. Jinými slovy řečeno soud u každého z obžalovaných dospěl k závěru, že vzhledem k jejich dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žili a pracovali a také k okolnostem případu lze mít důvodně za to, že k působení, aby vedli řádný život, není třeba výkonu uloženého trestu. Takový závěr soud dovodil na základě dosavadní bezúhonnosti obou obžalovaných. Okolnosti případu jsou zásadním způsobem určovány poznatkem o mimořádném, ojedinělém a zcela vyjimečném spoluzavinění každého z poškozených. Manželé Z., Petr Š. i Miroslav H. věděli, že Luděk Vejmolý s Jarmilou Ch. prodávají nezačtený alkohol, právě takový alkohol po nich výslovně chtěli. Každý z nich věděl, že prodej nezačteného alkoholu je nelegitímní, tomu odpovídaly i podmínky, za kterých alkohol v prodejně Ludka Vejmolý nakupovali (prodej v utajovaném režimu). Každý z poškozených věděl, že v kritické době bylo území republiky zasaženo vlnou metanolových otrav z distribuovaného, zdraví závadného alkoholu. Přesto své návyky nezměnili a dále si zcela záměrně, vědomě, pořizovali a konzumovali nezačtený alkohol, ačkoli si jednoznačně museli být vědomi rizika, které to mohlo přinést. Výstižně svůj postoj k dané problematice ve své výpovědi charakterizoval například poškozený Ladislav Z., který uvedl, že mu bylo jedno, jaký alkohol kupuje, podstatné bylo, že byl laciný. Lze tedy uzavřít, že každý z poškozených ke vzniku svých zdravotních potíží přispěl rozhodujícím dílem. Při úvahách o trestu soud pak soud také zohlednil míru zavinění obžalovaných, tedy především skutečnost, že závažnější z trestných činů, který fakticky ovlivňuje výši trestu, obžalovaní spáchali pouze z nedbalosti. Výkon trestu byl každému z obžalovaných podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu, která v případě Ludka Vejmolý činí pět roků, v případě Jarmily Ch. tři roky.

Pokud jde o Ludka Vejmolý, nalézací soud dospěl k závěru, že ochrana společnosti vyžaduje i uložení dalšího trestu, konkrétně zákazu činnosti. Ten byl uložen v trvání sedmi roků, přičemž zákaz postihuje prodej zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, tedy podnikatelskou aktivitu, která obžalovanému umožnila spáchání trestné činnosti.

Intervenujícím státním zástupcem bylo navrženo, aby Ludku Vejmolovi byl uložen také peněžitý trest. Podmínky pro uložení takového trestu soudem nebyly shledány především z toho důvodu, že Ludku Vejmolovi byla uložena povinnost platit ve výroku rozsudku konkretizované náhrady škody některým z poškozených. Za takového stavu by uložený peněžitý trest byl evidentně nedobytný.

Jak již bylo naznačeno, nalézacím soudem bylo rozhodováno i v adhézním řízení, když řada poškozených uplatnila své nároky.

Na základě provedeného dokazování byla konstatována společná odpovědnost Ludka Vejmolý a Jarmily Ch. za úmrtí Petra Š. a otravu Miroslava H. V případě těchto poškozených se s nárokem na náhradu škody připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518, která v souvislosti s náklady vzniklými s léčením Petra Š. požádala o náhradu škody ve výši 3.142,- Kč. K vedenému řízení se připojili také pozůstalí po Petru Š. Alžběta Š., Alena T.,

Petra Š., Veronika Š. a Josef Š. K řízení se také připojil poškozený Miroslav H. a v souvislosti s náklady, které vznikly léčením tohoto poškozeného, také Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, která požádala o náhradu škody ve výši 527.045,- Kč, později svůj nárok modifikovala na částku 736.934,- Kč.

Jmenovaní poškození, s výjimkou Josefa Š., což je otec zemřelého, se podle zdejšího soudu k trestnímu řízení připojili řádně a včas. U Josefa Š. takovou skutečnost soud nedovodil s ohledem na charakter projevů, které v průběhu vedeného řízení učinil. Dne 24.4.2013 Josef Š. uvedl, že žádá o částku uvedenou v § 444 odst. 3 písm. b) občanského zákoníku (č.l. 991 v). V dalším vyjádření, které učinil dne 27.8.2013 Josef Š. prohlásil, že se vzdává všech procesních práv (č.l. 1199). Formulace Josefa Š. tak nelze považovat za řádné uplatnění nároku na náhradu způsobené škody ve smyslu § 42 odst. 3 tr. řádu. Protože se Josef Š. se svým nárokem nepřipojil řádně, nebylo o něm nalézacím soudem vůbec rozhodováno.

V případě Všeobecné zdravotní pojišťovna České republiky, Alžběty Š., Aleny T., Petry Š. a Veroniky Š. nalézací soud dovodil vztah příčinné souvislosti mezi jednáním obou obžalovaných a škodou, respektive nemajetkovou újmou, která poškozeným vznikla. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR řádně doložila, jaké léčebné úkony ve vztahu k zemřelému Petru Š. byly provedeny. Pozůstalí pak o odškodnění žádali v souladu s ustanovením § 444 odst. 3 občanského zákoníku. Ve vztahu ke Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR byla stanovena společná a nerozdílná odpovědnost obou obžalovaných zaplatit náhradu škody ve výši 3.142,- Kč. Povinnost zaplatit společně a nerozdílně škodu byla oběma obžalovaným stanovena i ve vztahu k Alžbětě Š., Petře Š. a Veronice Š. jako dětem zemřelého ve výši 240.000,- Kč, ve vztahu k Aleně T. jako sestře zemřelého ve výši 175.000,- Kč. Alena T. žádala přiznání stejné částky, jako děti zemřelého. Na to ale ve smyslu § 444 odst. 3 písm. e) občanského zákoníku nemá nárok. Jejím požadavku proto bylo vyhověno jen částečně a ve zbytku byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poslední z poškozených, kde byla dovozena společná odpovědnost obou obžalovaných, to znamená Miroslav H., se ke trestním řízení řádně a včas připojil s nárokem na náhradu způsobené škody ve výši 1.000.000,- Kč. Svůj požadavek ovšem nijak nedoložil. S ohledem na tuto skutečnost, ale především z toho důvodu, že nebylo přesně prokázáno, co bylo příčinou jeho dlouhodobého léčení, byl Miroslav H. s uplatněným nárokem podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Obdobně bylo postupováno vůči nároku, který byl poškozeným Vojenskou zdravotní pojišťovnou uplatněn v souvislosti s léčením Miroslava H. Zde sice rozpisem jednotlivých úkonů bylo doloženo, jaké léčení bylo proplaceno, z důvodu, na které je poukázáno v předchozích pasážích tohoto odůvodnění však nelze říci, zda specifikované úkony byly provedeny výlučně s otravou metanolem, nebo souvisely i s dřívějšími zdravotními potížemi poškozeného. Situace v případě tohoto nároku je komplikovaná a nepřehledná, daný stav bude zřejmě nutné objektivizovat formou znaleckého posudku, či minimálně odborného vyjádření. Jde však o skutečnost, která bezprostředně nesouvisí s řízením vedeným proti obžalovaným Ludku Vejmolovi a Jarmile Ch. a objasnění této skutečnosti by vedené řízení výrazně prodloužilo. Proto byl poškozený Vojenská zdravotní pojišťovna ČR s nárokem týkajícím se Miroslava H. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Zde bylo postupováno podle § 229 odst. 2 tr. řádu, protože tento poškozený se souhrnně připojil s nárokem na náhradu škody vzniklé léčením dvou poškozených, přičemž v případě Věry Z. byl s požadavkem na náhradu způsobené škody úspěšný. Na řízení ve věcech občanskoprávních byl proto tento poškozený odkázán jen se zbytkem uplatněného nároku.

V souvislosti s úmrtím Petra Š. se na nalézací soud obrátila jako poškozená také jeho bývalá manželka Eva Š. (č.l. 1321). Ta, v písemném podání ze dne 17.2.2014 uvedla, že se připojuje ke trestnímu stíhání proti oběma obžalovaným, protože zesnulý bývalý manžel jí platil výživné ve výši 800,- Kč. O tom rozhodl Okresní soud v Olomouci, žádá proto po obou obžalovaných adekvátní vyrovnání. Eva Š. přiložila Usnesení Okresního soudu v Olomouci 41 E 134/2012, kterým podle vykonatelného rozsudku téhož soudu 16C 35/2007 ze dne 16.4.2007 k uspokojení výživného za září 2011 byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy Petra Š. Eva Š. byla soudem upozorněna na skutečnost, že její podání nespĺňuje zákonné požadavky a je nutné alespoň konkretizovat minimální výši nároku, která by měla být přiznána. Eva Š. však ale do zahájení dokazování blíže nereagovala. Proto ani o tomto nároku poškozené nebylo rozhodováno.

V těch případech, kde byla dovozena samostatná odpovědnost Ludka Vejmony, se jako poškození připojili Vojenská zdravotní pojišťovna ČR, Ladislav Z., Jana D., Lubomír Š. a Věra P. Vojenská zdravotní pojišťovna ČR v souvislosti s léčením Věry Z. požádala o náhradu škody ve výši 74.196,- Kč. Věra P. a Lubomír Š. jako děti zemřelé Věry Z. uplatnili požadavek na odškodnění ve výši 300.000,- Kč, Jana D. jako dcera ve výši 240.000,- Kč a Ladislav Z. jako pozůstalý manžel uplatnil nárok na odškodnění ve výši 240.000,- Kč. Všechny nároky byly uplatněny řádně a včas. Z důvodů, které jsou rozepsány výše, je zřejmý vztah příčinné souvislosti mezi jednáním Ludka Vejmony a vzniklou škodou. Proto byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozeným náhradu škody ve výši, kterou uplatňovali. Ve vztahu k požadavku Věru P. a Lubomíra Š. je nutno dodat, že nárok na odškodnění uplatnili již za účinnosti nového občanského zákona, výše odškodnění tedy v jejich případě nebyla limitována ustanovením § 444 odst. 3 občanského zákoníku.

Pro úplnost je nutno dodat, že v důsledku pochybení nalézacího soudu nebyl vyhlášen výrok týkající se poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, která uplatnila také nárok na náhradu škody vzniklé proplacením nákladů souvisejících s léčením Ladislava Z. Nápravy tohoto pochybení se poškozený může domáhat podáním opravného prostředku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo nepospěch obviněného.

Jestliže byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li se poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený může požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Olomouc 21.1.2015

Za správnost vyhotovení:
Bc. Klára Zdařilová

JUDr. Vladimír Hendrych v. r.
předseda senátu